

Barban, kolovoza 2008. • Broj: 21 • Godina VIII.

Barbanski glasnik

Glasilo Općine Barban

www.barban.hr

BESPLATNO

Asfaltiranja u završnoj fazi

Ovi su dana završila asfaltiranja započeta krajem studenoga prošle godine. Asfaltiranja su se izvodila u naseljima svih 9 mjesnih odbora Općine Barban, a njihova je vrijednost oko 1,4 milijuna kuna. Izvođač radova je bilo pulsko poduzeće Cesta d.o.o., kojem je duži niz godina na čelu Barbanac Miro Mirković.

Barban

U Barbanu je asfaltirano parkirište na ulazu iz smjera Žminja, odvojak ispod staroga Vrtića te dijelovi Place, na Kvarantiji dvije rampe te duža dionica od Ravnice prema Melnici i Grabrima. Na Punteri su asfaltirane do sada neASFALTIRANE dionice, a Hrbokima odvojak županijske ceste prema Durasima, odvojak prema zgradi škole i više manjih ulica. U Rebićima je riješen dio županijske ceste koja prolazi kroz selo i asfaltirano je malo igralište, a u Dobranima je rješena manja ulica. U Manjadvorcima je asfaltirana jedna ulica, prostor kod Društvenog doma i nekoliko manjih dionica, dok je u Glavanim asfaltirana jedna ulica. U Šajinima je uređen odvojak prema stanicji Dračevac i više manjih odvojaka i uličica, te nekoliko kraćih dionica u Bulićima i Računićima. U Bićićima se asfaltirala manja ulica, a u Škitači put oko groblja i mrtvačnice. U Orihima je asfaltiran dio ceste kroz selo i jedan manji odvojak, dok su Poljaci dobili asfalt u centru sela. U Rojnićima je riješen izlaz na županijsku cestu Barban - Žminj, te nekoliko proširenja u centru tog sela kao i u susjednim Troštima, Valićima i Rajkima. U samim Petehima asfaltiran je put do škole i prilaz budućem mjesnom domu, dok je u Draguzetima uređena cesta prema Osipima i dva manja odvojka. U mjesnom odboru Grandići novi je asfalt dobila makadamska cesta koja spaja Grandiće i Fumete, a asfaltirano je i nekoliko rampi u Grandićima.

Tijekom srpnja i kolovoza asfalti-

ranja su se izvodila u naseljima mjesnih odbora Prnjani i Sutivanac, gdje se asfaltiralo jako puno prekopa, saniralo pojedine dionice i više ulica, te u Kožljanim, gdje se rješavao centralni dio naselja.

Uskoro nova asfaltiranja

Općina Barban će krajem 2008. god. započeti sa novim asfaltiranjima na području čitave Općine, odnosno u naseljima svih devet mjesnih odbora. Tijekom srpnja popisalo se potrebe svih mjesnih odbora, izradilo troškovnik radova visine oko 1,5 milijuna kuna i istaknuto kandidaturu za sredstva Fonda za regionalni razvoj Republike Hrvatske. Od države se u ovoj godini za tu namjenu očekuje oko 500 tisuća kuna, a milijun kuna će Općina osigurati iz vlastitog Proračuna.

Time se nastavlja uobičajeno izdvajanje sredstava Općine Barban za asfaltiranja u vrijednosti od oko milijun kunagodišnje. Uglavnom se pritom sanira dotrajali asfalt u naseljima ili se rješavaju prilazi novim dijelovima naselja.

Barbanska delegacija na 293. Sinjskoj alci

Delegacija Općine Barban i Društva Trka na prstenac posjetila je 2. i 3. kolovoza Grad Sinj, u danima poznate viteške igre Sinjske alke i prisustvovala subotnjoj "Čojii" i nedjeljnoj "Alci". Delegaciju su predvodili općinski načelnik Denis Kontošić i predsjednik Društva Trka na prstenac Mladen Kancelar, a sačinjavali su je: predsjednik Općinskog vijeća Dean Maurić, potpredsjednik Trke dr.sc. Lenko Uravić, koordinator povezivanja Sinjanin dr. Nedomir Gusić, dr. Lems Jerin, dr. Ognjen Mladinov, lanjski slavodobitnik Trke Aleksa Vale, Denis Vale, Aldo Osip i novinarka Glasna Istre, Barbara Ban. Delegaciju su primili gradonačelnik Sinja dr. Ivan Nasić i predsjednik Viteškog al-karskog društva dr. Stipe Jukić, s kojima je dogovoren dolazak sinjske delegacije na ovogodišnju 33. Trku na prstenac, u kojoj će, osim njih, svakako biti i ovogodišnji slavodobitnik 293. Sinjske alke, Andrija Hrgović.

Barbanski studenti u Walheimu

Općina Barban poslala je svoja dva studenta - stipendista, najbolja po uspjehu u studentskoj 2006./2007. godini, na ljetnu praksu u njemačku

općinu Walheim am Neckar, dvadesetak kilometara sjeverno od Stuttgart-a, s kojom prijateljuje već duži niz godina. U Njemačku su tako otputovali Nenad Pavlić iz Barbana i Ticiana Trošić iz Maurići, koji studiraju na Fakultetu za turistički i hotelski menadžment u Opatiji.

Ticiana Trošić i Nenad Pavlić

Studenti su u Njemačkoj boravili od 11. do 20. srpnja, za vrijeme održavanja walheimske manifestacije Dorffest, gdje su na posebno pripremljenom štandu Općine Barban predstavili novi katalog seoskog turizma s 52 objekta.

Također su, kao što su to predstavnici Općine Barban i Društva Trka na prstenac, učestvovali na manifestaciji Dorffest u Walheimu. Njihova sudjelovanja i poziv na njihovo učestvovanje je dovelo do velikog interesovanja i poziva ih na odmor na Barbanštinu. Uz dvodnevni rad na štandu tijekom Dorffesta, studenti su odradili i svoju ljetnu praksu u tamošnjim turističkim agencijama. Barban će zauvrat ugostiti dva njemačka studenta.

BARBANSKO LJETO

Prvi Dan sela Manjadvorci

Krajem travnja Manjadvorci su po drugi put priredili veliku feštu sela. Prošle godine ona se održala u čast 100. rođendana barba Jure Keba, a ove godine organiziran je 1. Dan sela Manjadvorci. Manjadvorčani su se uistinu potrudili, jer im je program bio prepun različitih događanja u sklopu kojih se održalo i 2. kolo državnog natjecanja u daljinskom jahanju, takozvanom enduranceu.

RIJEČ NAČELNIKA:

FALA BOGU ČA SAN BARBANAC

Drage Barbanke i Barbanci,

svaki puta kad zajden z korta, padaju mi na pamet beside "Fala Bogu ča san Barbanac" po unen ča se je niki bija domislija napisat na majicah da je kumentan ča je Istrijan. Mi Barbanci smo ud vajka kumentanti ča smo Istrijani, a sada smo sve više kumentanti ča smo i Barbanci. Nikad maj se nismo sramovali svojega, nismo ud dela bižali, pošteno i na svoje težačke žulje smo imanje, hižu i hižiče prikurivali. Danas nan niš ne fali, srični smo na svojemu, srični smo ča smo ustali kad su ti drugi selo puštili i u grad bižali, srični smo ča smo z trdima žilama na svojoj grudi barbanskoj zakorenjeni.

Kada ste bili u Barbanu? Ko niste jenu šetimanu, uniput usvitljajte pastole i zaletite se u glavni grad ud našega komuna. Z dana u dan mu litrat kambijivamo, svitlamo ga i luštramo. Našli smo ga zapuščenega 2001. lita, kada je uva škvadra uzela kormilo ud komuna. Sve je bilo nikako na po, počelo se je, a ni finilo, kako da ni bilo volje za življenje i da se je samo čekalo za kamo ujt. Žalosno je treputa naš Barban na vitru, a uni ki su se držali da kormilare z komunon, zgubili su busolu i puštili barku da je vitar i vali nose kamo želete.

Dojdite danas u svoj Barban. Smije se i kako mladič je. Lašti se kumentento, življenje krstijansko, srčano, na svaken korku. Turisti više nisu zgubljeni kako ovce u starem Barbanu gradu, aš sada imamo Turist-info, ufičijo u kega moru dojt ud osan zjutra do osan u večer. Raskopali smo Placu za sve žice, ud struje i telefona, staviti u kanale, kako bi se fasade usnažile i bile narednije, zduplali smo tuba ud vode. Sve raskopano smo sada švaltali. Zrušili smo zidine oko gorinje škole, veliko parkiralište protiviamo, a školi smo stavili novu baretu, novi krov. Počeli smo več u prizemlju škole protivat mesto za mediga i zubara, aš na Placi ni naredno za stariji narod, po škalah se zgora prtit. Na Placi su prija Vazma montirane starinske lampadine, ferali, a sad te dane smo kambijali lampadine na uvih velikih stupi proti Žminju i stavilio moderne, ekološke, z ravnin staklon i žutin svitlon ud natrija. Takove slažemo i po ciloj Barbanštini, žute lampadine, ke manje špendivaju struje, bolje svite i manje rasatriplju svitlo. Ud kada smo došli, ud 2001. lita, zduplali smo javnu rasvjetu u komunu, a to je i poznat, aš svitimo kako "pikolo Pariđi". Kad još fale, tamo će se lampadine i staviti, u škuremu nidan ne ustane.

U Barbanu se je igralište delalo dvajset lit, a mi smo našli force i kuraja za ga finit. Danas je to kampo na kega moru dojt igrat Dinamo i Hajduk, ko triba, sram nas ne bi bilo. Uzidali smo i nove svlačionice ud kih se ne sramujemo. To je mesto na ken naši najmlajsi uživaju, aš je dobro poznato da nogomet vole svi, a najviše mladi. I joped, bolje da ždrljaju balu, neg da njin na pamet padu, ne daj Bog, droga eli kakovo drugo zlo. Pofat tega, delamo i drugo igralište u Barbanu, pomočno, i još malo pak će bit finjeno, a veliko je kako i glavno. Zuz to, nismo zabili ni osnovnu školu, pak smo i uzunju počeli protivat novo igralište i stazu za teć.

Grobija ne voli nidan spominjat, a jopet ud njih ne moremo ujt. Zapuščena su bila i tisna, kada smo došli na kormilo, a danas se ne sramujemo ud nanke jenega. Kamo pogle-

date, u Barban, na Prnjane, u Sutivanac eli Škitaču, na svaken smo ništo prikurali i načinili. Uzidali smo tri mrtvačnice, proširili smo Barban i Prnjane, delamo staze po starih groblji, slažemo ivičnjake i slažemo u red sve zuz njih. Ni nas sram više kada su funerali.

Švaltivamo po seli i svaken gledamo dat mogari mrvu. Svako smo lito do sada švaltivali. Najprija smo rišili te veče česte, Glavani-Manjadvorci, Rebići-Blaz i Pavlići-Paprat, pak smo se dali u sela. Te dane finjivamo lanjsko delo po Prnjanštini i Sutivanštini, a več protivamo nova švaltiranja za kraj lita, u svih devet Mjesnih odbori. Uva ka finjivamo su nas guštala milijun i po kun, a uva ka protivamo će bit stešo toliko. Nikad maj se ni toliko švaltivalo po Barbanštini.

Ko niste znali, dice nan se je upisalo u Vrtić nikad toliko. Doprli smo joped i stari Vrtić, dopiremo delo za još dvi odgajateljice i ud sada imamo tri grupe dice, a vajka su bile dvi. Za svako novorojeno dite dajemo miljar kun, pak je foši i to ča pomoglo. A škercamo, škercamo! Svaki šoldin dobro dojde, a to ča je više dice je dobar sinja. Sinja je to da življenje gre naprid, aš je Barbanština dobro mesto za življenje, da moremo bit srični ča je imamo i da moremo prez srama na prsi napisat "Fala Bogu ča san Barbanac".

Ne zabite u nedilju, na sedavnajst angušta, dojt na Gradišće, na 33. "Trku na prstenac". Dojt će, kako i sva ta druga lita, čuda naroda, dojt će Sinjani, aš smo i mi bili poli njih, dojt će Zoran Milanović, dojt će još čuda, čuda pretelji ud Barbana i Barbanštine, na miljare. Svi su oni dobrodošli, aš Barbanci ne znaju drugašlje ko ne dat i srce z sebe kada triba svoga gosta počastit, bukaletu našega terana z ruke u ruku prihitivat, dokle mile roženice srce i dušu z kraja teple.

Dajte si kuraja i neka Van Bog da sriće i zdravlja!

Vaš načelnik, Denis Kontošić, prof.ing.

Peta Ivanja u Grabrima

Program je započeo u jutarnjim satima na terasi Društvenog doma, kada su najmlađi održali performans u kojem su oponašali svoje sumještane. U podne je počela priprema velike fritaje sa 200 jaja, dva kilograma šparelete i pancete, šest kilograma šparuga i dvije litre maslinovog ulja. Potom je u organizaciji Konjičkog kluba "Manjadvorci" i ranča Barba Tone, održana državna konjička utrka u daljinskom jahanju. Riječ je o drugom kolu natjecanja jahača iz cijele države koje se bodeže za državni kup. Nastupilo je pet klubova iz Istre i Hrvatske s dvadeset jahača koji su se natjecali u dvije kategorije: endurance i Istra kup.

U daljinskom jahanju na 42 kilometara pobijedila je Marija Berković iz Buzeta, drugo mjesto pripalo je Petri Šebelić iz Pule, dok je treće mjesto zauzeo domaćin Toni Uravić. Pobjednica Istarskog kupa, na kojem se jahalo 20 kilometara, bila je Sarah Uljanić, drugo mjesto osvojio je Marko Grabunda na biciklu, a treće Željko Radola iz Hrboki. U sklopu utrke, pulska Enoteka Istriana organizirala je i degustaciju vina domaćih vinara i maslinovog ulja.

Ostali mještani zabavljali su se uz pljočkanje i moru kod Doma. Za turnir u pljočkanju prijavilo se pet ekipa. Najbolji su bili Darwin i Janko Damjanić iz Damjanići. Drugo mjesto osvojili su Puljani Branko Bubić i Robi Pavleković, a treće Anton Brkić i Dragan Pliško iz Manjadvorci. Mora se igrala u parovima, a najbolji su bili Dušan Blašković i Marino Stepanić iz Labina. Rovinjka Ljuba Ilić i Nenad Majcan iz Buzeta osvojili su drugo mjesto.

Majnica u Šajinima

Sljedeća je proslava na Barbanštini održana u Šajinima. Majnicase uobičajeno, kako to pamte najstariji Šajinci i Barbanci, oduvijek održavala posljednje nedjelje u svibnju, kada s euobičajeno trgovalo s prvim trešnjama. Tako je i ove godine, u zadnjoj nedjelji svibnja, bilo živo u Šajinima. Svetu misu u tamošnjoj crkvi sv. Petra je predvodio barbanski župnik Daniel Saturi. Fešta se nastavila uz malonogometni turnir za muškarce te turnir u odbojci za žene. U dobrom raspoređenju, zabava se nastavila u Društvenom domu, gdje se uobičajeno druženje nastavilo uz ples.

Svi mještani sela Grabri te oni koji su nekad prije napustili ovo selo, okupili su se po peti put na zajedničkoj večeri 21. lipnja na proslavi Ivanje. Na ovaj dan priprema se posebna večera u kojoj sudjeluju svi seljani, a žene se pobrinu za kolače. Proteklih godina Grabri su također u svom selu ili na kampanji zapalili ivanske vatre kako bi održali staru tradiciju na taj dan.

Blagdan svetog Petra i Pavla na sv. Pavlu kod Želiski i Bateli

Već jedanaest godinu zaredom mještani iz cijelog Mjesnog odbora Grandiči na Petrovu pohode brdo sv. Pavla, gdje se nalazi, unatrag nekoliko godina obnovljena, crkvica sv. Pavla. Uobičajeno, kao i svake godine, slavlje je započelo svetom misom koju je ove godine predvodio nekadašnji barbanski župnik, veoma omiljen u narodu, danas na službi u Vižinadi, velečasni Alojzije Baf. Nakon mise započelo je slavlje uz plesnu zabavu, koje tradicionalno okuplja staro i mlado, mještane svih naselja oko Svetoga Pavla i šire.

42. Smotra narodne glazbe i plesa Puljštine u Barbanu

Oko 150 izvođača iz sedam kulturno-umjetničkih društava okupilo se prve subote u srpnju na 42. smotru narodne glazbe i plesa Puljštine. Manifestaciju su organizirali pulski SAKUD, KUD Barban, Grad Pula i Općina Barban. Ocenjivali su se plesači, svirači i pjevači narodne glazbe Puljštine koji su taj dio Istre predstavljali na centralnoj smotri narodne glazbe i plesa 9. kolovoza u Buzetu.

Smotra je započela zajedničkim mimohodom svih kroz Vela vrata. Načelnik Denis Kontošić je otvorio smotru i sve je okupljene podsjetio na pokojnog Romana Broskvara, bivšeg organizatora smotre i člana ocjenjivačkog suda koji je dugi niz godina radio na promociji folklora ovog kraja. Njemu u čast, uoči same smotre, završena je izrada CD-a sa pjesmama koje pjeva pok.

Romano, a koji je dobio na poklon svaki sudionik smotre. Na smotri su nastupili domaćini, Stari Roverci, odnosno Petar i Miho Orlić te Mario Butković, Karlo Špada na šurlama i sviralama te članovi KUD-a Uljanik. Diego i Danijel Vitasović svirali su roženice, a na tanko i debelo zapjevali su Toni i Jasna Stanić te Ana Lanča. Predstavila se i folklorna grupa Zajednice Talijana iz Vodnjana, a kantom IVE i Tone Vitasović te Tone i Nela Cerin.

KUD "Mate Balota" iz Raklja predstavio se pjesmama, svirkom i balunom, a folkloraši iz Savičente s plesom balo di kušin. Gosti s Labinšćine odsvirali su mantinjadu, balon i kanat. Posljednji su nastupili domaćini, članovi KUD-a Barban. Valdi Broskvar i Tedi Trošt svirali su mantinjadu na roženicama, a po pjesmom su se predstavili: Nevia Kožljan, Josip Trošt, Vlado Kožljan i Josip Maurić. Dok je Karlo Špada svirao mihi, folklorna grupa oplešala je barbanski balon.

Deseti Dan sela Orihi

Deseti Dan sela održan je druge subote u srpnju, u sklopu kojega je održana već tradicionalna, ove godine osma po redu smotra oldtimera - 8. Old timer's day, te 8. Mototrka na prstenac. Voditelji programa bili su Alfredo Kocijančić i Denis Kontošić.

Na Križici su svoje snage u pogodađanju prstanca odmjerile 24 posade iz čitave Istarske županije, a pobjednici su bili Predrag i Mario Percan iz Raklja s osam punkti. Dario Licul i Izidor Nadal iz Pule osvojili su drugo mjesto s jednim punktom manje, a treća je bila posada Albert Tošić i Orijano Černja iz Kanfanara.

Dijelile su se i nagrade za oldtimere. U kategoriji za najljepši automobil nagradu je odnio Dubravko Željko iz Pule sa svojim "porscheom" iz 1963. godine, a u kategoriji najljepši motocikl Marinko Perković iz Pule za prekrasan "BMW". Kod najstarijih vozila nagradu su dobili Oriano Vitasović iz Vodnjana sa svojim "fiat balillom 508" iz 1934. godine i Dušan Sokolović iz Funtane s "cindapom" iz 1940. Najudaljenija registracija ove godine bila je iz Nizozemske, dok je u igri zavidivanja vida najspretniji bio Dorijano Žudih iz Orihi.

Nagrade su se podijelile uz večernju zakusku u selu, gdje se održala i velika plesna zabava. Dan poslije Dana sela na Križici se održala nedjeljna misa, kada je posvećena i nova kapelica Majke Božje od Karmela, koju je donirala tvrtka Promet-trans iz Pazina, dok su kamena popločenja oko križa, podignutog 1999. god., poklon poduzeća Kamen d.d. iz Pazina i Cesta d.o.o. iz Pule. Svetoj misi su

pored mještana i stanovnika okolnih sela nazočili i predstavnici donatora, direktor Promet-transa, Michael Vucelić i direktor Kamen d.d. Karmelo Krebel. Svetu misu je predvodio velečasni Zygmunt Ciba.

Sedmi susret harmonikaša "Zasvirimo u Barbanu"

Susret harmonikaša "Zasvirimo u Barbanu" zauzeo je čvrsto svoju poziciju u drugoj polovini srpnja, kada istarski harmonikaši vrlo rado dolaze u Barban. Susret je postao tradicionalan, a izdvaja se od ostalih po mogućnosti svirke harmonikom u kombinacijama sa svim ostalim instrumentima. Ovogodišnje sedmo izdanje susreta okupilo je stotinjak izvođača koji su izveli čak 48 točaka. Uz istarske harmonikaše, nastupili su i oni iz Sežane i Kraljevice.

Voditelj programa bio je dobro raspoloženi Alfredo Kocijančić koji je između nastupa nasmijavao brojnu publiku svojim doskočicama. Nakon nastupa svi su se okupljeni zabavili i družili uz zajedničku večeru. Susret je uz pomoć Općine Barban organizirao harmonikaš Romano Baćac iz Draguzeti.

Čitaonica i knjižnica u donjoj školi

Uprizemlju donje škole, u Barbanu, otvorit će se uskoro čitaonica i knjižnica u suradnji s Gradskom knjižnicom u Pazinu. Još nije u potpunosti dogovorenno radno vrijeme i tko će biti zaposlen, ali se rješenje nastoji pronaći u dogovoru sa Družtvom umirovljenika Barbanštine. Općina je već započela sa uređenjem prostora, nabavila je potrebne police i namještaj, a osiguravati će i plaću zaposlenika. Prostor će biti otvoren za sve zainteresirane ujutro i popodne. Osim posudbe knjiga, ovdje će se moći pročitati i dnevni tisak.

Tri grupe u dječjem vrtiću Barban, Sutivanac popunjeno

Općinsko poglavarstvo je u dogovoru s vodstvom Predškolske ustanove

Barban odlučilo ponovo staviti u funkciju staru vrtičku zgradu i u nju smjestiti 14 djece najmlađeg uzrasta, od 2.-3. godine. Naime, veliki je interes roditelja za upis djece u barbanski Dječji vrtić, pa se tako za narednu vrtičku godinu upisalo čak 23 djece. Kako je u školu krenulo 10-ero djece, a ostalo 31 dijete, sa novoupisanima će ukupna brojka u Barbanu iznositi na jesen čak 54 djece, najviše do sada. U novoj zgradi vrtića ostale bi tako dvije odgojne skupine, srednja i starija, sa po 20 upisane djece. Da bi se rad mogao odvijati nesmetano i usklađeno sa zakonom, zaposliti će se i dva nova odgojitelja. Predškolska ustanova Barban u novoj radnoj godini 2008./2009. započinje s radom 01.09.2008. godine.

U područnom vrtiću Sutivanac upisano je 13 djece u 6-satnom boravku, čime je popunjen kapacitet tamošnjeg vrtića, koji djeluje u sastavu Predškolske ustanove Barban..

Montirane klime u vrtiću, školi i turističkom uredu

Uoči ljeta, u dječjem vrtiću i zajedničkoj blagovaonici osnovne škole i vrtića u Barbanu montirani su novi klima-uređaji, koji su omogućili ugodniji završetak školske godine i ugodniji boračak najmlađima u zgradi tijekom srpnja. Postavljena su tri dual klima uređaja s jednom vanjskom i dvije unutarnje jedinice. Jedan je klima-uređaj, invertorskog tipa, postavljen i u novouređenom turističkom uredu. Za sve klima-uređaje i njihovo postavljanje Općina Barban je potrošila 35 tisuća kuna.

Izleti u Goriška Brda i Veneciju

Nakon prošlogodišnjeg obilaska vinskih podruma u Istarskoj županiji (Matošević, Poletti, Pilato, Gržinić), ove je godine organiziran izlet u Sloveniju. Pedesetak Barbanaca je tako u svibnju posjetilo poznati vinski podrum u Goriškim Brdima, osnovan prije 50 godina. Ovo se mjesto nalazi nedaleko Nove Gorice s kojom Općina Barban ima potpisano Povelju o prijateljstvu i suradnji, ali na području Općine Brda. Barbanci su vidjeli slovenske vinograde, degustirali su vina i razgledali vinski podrum čiji proizvodi dobrim dijelom završavaju na američkom tržištu te u državama sličnim na prostoru nekadašnje Jugoslavije. Pritom je delegacija Općine Barban, predvođena načelnikom Denisom Kontošićem, održala službeni susret sa vodstvom Općine Brda, na čelu sa načelnikom Francem Mužićem, na kojem je dogovorena buduća suradnja dviju općina. Izletnici su platili samo trošak

degustacije, a Općina Barban prijevoz. Općina Brda je poklonila svima još jednu degustaciju u njihovom podrumu.

Drugi jednodnevni izlet općina je organizirala u suradnji s turističkom agencijom Lang International iz Pule. Izletu se odazvalo oko 130 ljudi, a u Veneciju se otišlo brodom Dora iz Rovinja. Općina je platila prijevoz autobusima iz Barbana u Rovinj i natrag, a izletnici su platili samo 200 kuna za izlet koji inače košta više od 500 kuna po osobi.

Izrada geodetskih podloga kanalizacije Barbana i Poduzetničke zone Barban

Tijekom lipnja i srpnja izrađene su geodetske podloge za II. fazu kanalizacije naselja Barban te geodetske podloge za izgradnju I. faze Poduzetničke zone Barban. Izrada je koštala oko 150 tisuća kuna. Nakon izrade geodetskih podloga slijedi nastavak izrade potrebne dokumentacije: projekta kanalizacije za dio općinskog središta koji nema kanalizaciju te izrada Urbanističkog plana uređenja I. faze poduzetničke zone Barban, na površini veličine 8 hektara, od ukupno predviđenih 24 hektara.

Na snagu stupio Prostorni plan uređenja Općine Barban

Novi Prostorni plan uređenja (PPU) Općine Barban na snagu je stupio 28. lipnja, a Općina je posljednju suglasnost Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva dobila 13. lipnja. Općinsko vijeće okupilo se 20. lipnja i plan stavilo na snagu. Ujedno su donijeli Odluku o izmjenama i dopunama Prostornog plana uređena (PPU), jer se od kraja 2003. nisu uzimali u obzir zahtjevi za daljnju urbanizaciju.

Izrada plana započela je početkom 2002. godine. Prvi konačni prijedlog bio je gotov i usvojen od strane Općinskog vijeća krajem 2003., ali se tada zbog promjena u zakonu, odnosno donošenja uredbe o zaštiti obalnog pojasa (ZOP), a kako Općina ima svoje more u Raškome zaljevu, morao uskladiti. Plan je tada išao na prve izmjene i drugu javnu raspravu. Napravljen je konačan prijedlog plana i poslan u sva ministarstva i nadležna tijela po suglasnosti krajem 2006. godine. Na pozitivna se očitovanje čekalo godinu dana, odnosno ona su stizala tijekom čitave 2007. Krajem te godine, zbog stupanja na snagu Zakona o prostornom uređenju i gradnji, Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva vraća plan u Općinu kako bi se uskladio sa novim zakonom. Jedan

Važna obavijest vezana uz davanje Zahtjeva za uvrštenje parcela u zonu građenja kroz Izmjene i dopune Prostornog plana uređenja Općine Barban

1. Izrađen je tipski obrazac Zahtjeva sa popisom dokumentacije koju treba priložiti. Obrazac se podiže u Općini Barban.

2. Po svakom zahtjevu odboravat će se max. 1000 m² za individualnu stambenu izgradnju i to za parcele uz naselja.

3. Svi zahtjevi koji su se podnosi od 2003. god. do danas moraju se obnoviti na tipskom obrascu.

4. Rok za podnošenje obnovljenih i novih Zahtjeva na tipskom obrascu je 15. rujna 2008. god. Zahtjevi se dostavljaju u Općinu Barban, Barban 69, 52 207 Barban.

od razloga vraćanja plana u Općinu je i propis koji je definirao da između javne rasprave i utvrđivanja konačnog prijedloga plana ne smije proći više od devet mjeseci.

Plan se u najnovijoj doradi izmjenio samo u dijelu koji se odnosi na nove zakonske propise, odnosno na obvezu izrade Urbanističkih planova uređenja za neizgrađena građevinska područja veća od pet tisuća četvornih metara. S obzirom da se, osim usklađenja s novim zakonom, nije ništa mijenjalo, Općina se odlučila, u dogovoru sa ministarstvom, za skraćenu javnu raspravu od tek tjedan dana, koja se održala krajem travnja.

Tada je većina okupljenih građana pitala što je s dalnjom urbanizacijom. Rečeno im je da će se odmah po stupanju na snagu PPU Općine Barban ići u njegove Izmjene i dopune, za što je već donesena Odluka Općinskog vijeća. U toj proceduri, razmatrat će se svi oni zahtjevi za ulazak u građevinsko područje koji su u Općinu stigli od kraja 2003. do danas. Načelnik Denis Kontošić je tada naglasio da će se najvjerojatnije pojavit problem širenja zona građenja, koje su već i sada gotovo do maksimuma povećane u odnosu na projicirani broj stanovnika. Stoga se uputito zahtjev prema Istarskoj županiji da kroz sustavne Izmjene i dopune svog Prostornog plana omogući nužno proširenje zona građenja u Općini Barban.

Odmah se kreće i sa izradom Urbanističkih planova uređenja (UPU). Potrebno je izraditi 43 UPU-a, što za Općinu znači izdatak od četiri do pet milijuna kuna. Neće se izrađivati UPU-i za čitava mjesta, već samo za neizgrađene

dijelove. Namjerava se odmah početi s izradom tri do pet planova. Problem je što u Istri postoji samo jedna tvrtka koja je licencirana za izradu prostornih planova, a to je Urbis 72 iz Pule.

Novi dizajn www.barban.hr

Općina Barban je izmijenila izgled svojih službenih internetskih stranica. Osim informacija o općinskoj upravi, na novim se stranicama može naći i dio vezan uz turističku ponudu za koji će se ubuduće skrbiti novoosnovana Turistička zajednica.

Pojedine stranice još nisu do kraja popunjene sadržajima, ali novi software omogućava općinskoj upravi da sama unosi podatke i ažurira stranice. Sada www.barban.hr ima veći broj rubrika, a internetski posjetitelji mogu sazнатi što ima novog u radu općinske uprave, mjesnih odbora, prostornom planu, proračunu te u ostalim općinskim dokumentima.

Posebnu rubriku ima društvo Trka na prstenac, a dio je rubrika rezerviran i za udruge građana, seoski turizam, gospodarstvo, Barbanski glasnik, razne ustanove, sport, kulturu i zabavu, kalendar događanja i novosti iz ostalog tiska.

Novi izgled Barbana

Pored već izvedenih radova, kao što je uređenje pješačkog trotoara do nove osnovne škole, ono što se trenutno dešava u Barbanu, promjenit će značajno na bolje izgled općinskog središta. Navodimo samo važnije:

- uređuju se zelene površine uz zgradu buduće Zdravstvene stanice i priprema se novi veliki parking u njezinu neposrednoj blizini.;

- započelo je uređenje Zdravstvene stanice - saniranje krov, proširilo se bočno stepenište;

- uređeno je sjedište Turističke zajednice uz crkvu Sv. Antuna Pustinjaka;

- uređen je parking i malo odmorište na ulaznom dijelu iz smjera Žminja;

- temeljito su sanirana Mala (istočna) vrata, a priprema se sanacija Kule;

- skidaju se svi zračni vodovi struje i telefona na Placi, a stupila je na snagu i odluka Poglavarstva o skidanju klima uređaja i satelitskih antena sa prednjih fasada tih zgrada;

- izvode se asfaltiranja;
- uređuje se pomoćno igralište na Mrzlici;

- obnavljaju se staze na groblju i sanira manja zgrada spremišta;
- priprema se otvaranje Općinske čitaonice i knjižnice;
- priprema se dokumentacija za kanalizaciju II. faze;
- izrađuje se Urbanistički plan uređenja Poduzetničke zone Barban i dr.

Obnovljena Mala vrata, Kula čeka prijedlog sanacije

Početkom srpnja obnovljena su Mala (istočna) vrata iz 1720. godine. Riječ je o spomeniku kulture koji je uvršten u kulturna dobra Republike Hrvatske. Mala barbarska vrata nekad su bila jedan od ulaza u grad. Svake su se večeri zatvarala da bi zaštitila stanovnike i stoku od krađe te ostalih opasnosti.

U sanaciji su se koristili posebni materijali, odstranjena je stara žbuka, demontirane su betonske zatrpe i zamijenjene kamenjem, sanirano je gibelinsko krunište, a zidovi su djelomično prezidani. Izvođač radova bila je tvrtka Macuka iz Svetog Petra u Šumi, koja je licencirana za takvu vrstu radova, a sve je nadzirao pulski Konzervatorski odjel. Općina je za te radove izdvojila oko 55 tisuća kuna.

Općina namjerava sanirati i ostale kulturne objekte. Prioritet je četverokutna kula, kao dio nekadašnjih gradskih

zidina, za koju je Općina zatražila od Konzervatorskog odjela prijedlog načina sanacije. Naime, Kula je u dosta dotrajalom stanju, te postoji opasnost od pada kamenja.

Okončani radovi na Placi

U svibnju je u staroj jezgri Barbana započela temeljita rekonstrukcija vodo-vodne mreže, koju su zajednički financirali pulski Vodovod i Općina Barban. Riječ je o prvom dijelu radova, koji su koštali preko 300 tisuća kuna. Zamijenjene su postojeće vodovodne cijevi i postavljene nove cijevi većeg promjera sa svim odgovarajućim priključnim i hidrantskim dijelovima.

Istodobno su na inicijativu Općine Barban pod zemlju stavljeni sve zračne elektroinstalacije i zračni telefonski kablovi, kako bi se time dobio lještični izgled fasada u staroj jezgri. U tu su se akciju, uz Općinu Barban, uključili sa po sto tisuća kuna pulski Elektroistra i T-Com. Općina Barban pobrinula se za asfalt vrijednosti preko 100 tisuća kuna te podzemno postavljanje instalacije javne rasvjete, vrijednosti također oko 100 tisuća kuna. Ukupna vrijednost svih radova je preko 1 milijuna kuna.

Parkirališta na Prnjanima

Svakim se danom sve više povećava parkirališni prostor na Prnjanima. Dio je već uređen, strojnim poravnavanjem i navoženjem tucanika, a nastavlja se s dalnjim uređenjima. U planu je sve zaušteni i neuređene javne površine pretvoriti u parking prostor.

Nova društvena prostorija u Petehima

Općina Barban nastavlja s obnovom i izgradnjom društvenih prostorija i domova po svim svojim mjestima. Uskoro bi trebala biti zagotovljena društvena prostorija u Petehima, veličine 50 m², koju je uz zgradu stare škole dogradila humanitarna udružba Oaza iz Rovinja. Ova je udružba prije tri godine započela s obno-

vom stare škole, u vlasništvu Općine, za smještaj udomiteljske obitelji. Mještani su ranije za svoje okupljanje koristili upravo staru školu, a prenamjenom škole stvorila se potreba za gradnjom nove prostorije, koja je dograđena uz zgradu škole. Prostorija se ožbukala, postavile su se instalacije, a sada slijedi završno uređenje i opremanje, što će dijelom finansirati i općina Barban.

Početkom kolovoza volonteri iz Francuske su pomagali uređenje fasade stare škole, što znači da bi uskoro mogla doseliti udomiteljska obitelj, jer je unutarnje uređenje već ranije završeno. Mala dogradnja, koja će uskoro započeti uz društvenu prostoriju, je namjenjena za smještaj ADSL uređaja T-coma, koji će omogućiti okolnim selima ADSL priključak. Prostoriju će izgraditi Općina, a nju će u najam uzeti T-com.

Poduzetnička zona Barban

Uskoro bi Općina Barban trebala dobiti zemljište za smještaj poslovne zone na križanju barbanske zaobilaznice i ceste Barban-Vodnjan. Krajem prošle godine 7,7 hektara društvenog zemljišta pretvoreno je u državno. Sada se očekuje da Ured za upravljanje državnom imovinom to zemljište pokloni Općini ili da na njemu dade pravo građenja.

Prije parlamentarnih izbora govorilo se da se državno zemljište za poslovne zone više neće darivati općinama, već da će se dati samo pravo građenja na tim zemljištima. Međutim, kako je upravo uoči izbora 10 općina u RH od države dobilo na poklon zemljište, Općina Barban je poslala dopis u nadležna državna tijela tražeći isto.

Inače, dosad je u Općinu došlo 5 pisama namjere potencijalnih investitora za ulazak u tu zonu koja bi se kasnije proširilala na 22 hektara. Općina je redinom srpnja izabrala izradača Urbanističkog plana uređenja Poduzetničke zone Barban, a to je projektno poduzeće iz Zagreba, Jurcon projekt, koji ima rok za izradu UPU-a tri mjeseca.

Postavljene nove autobusne čekaonice

U prvoj polovini ove godine Općina Barban potrošila je čak 75 tisuća kuna za postavljanje novih autobusnih čekaonica. Riječ je o montažnim objektima koji su postavljeni u Manjadvorcima, Šajinima, Kožljanim, Želiskima, Grandićimata Punteri. Svaka čekaonica košta 12,5 tisuća kuna. Trenutno se prikupljaju podaci po Mjesnim odborima kako bi se utvrdile potrebe za novim čekaonicama.

Program raspolaganja državnim poljoprivrednim zemljištem

Program raspolaganja državnim poljoprivrednim zemljištem još uvijek nije "blagoslovjen" u resornom ministarstvu, pa tako ni Općina Barban ne može u ime države prodati ili dati u zakup ili koncesiju državne poljoprivredne površine. Program se izrađivaо nekoliko godina, a u nadležne je službe poslan kada i Prostorni plan krajem 2006. godine. Na kraju je godine vraćen u općinu sa primjedbom da se iz njega izuzmu sve šumske površine.

I kada se program donese, poljoprivrednici ne trebaju očekivati velike promjene, jer se tek tada moraju definirati cijene za prodaju, zakup ili koncesiju. Njih određuje Porezna uprava, a ako je suditi po primjeru susjednog Grada Vodnjan, na to se čeka još dvije godine. Pitanje je tada kakve će cijene biti definirane, jer si primjerice poljoprivrednici u Vodnjanu nisu mogli priuštiti kupnju poljoprivrednog zemljišta, već se većina odlučila za zakup.

Proljeće u znaku radnih akcija

Proljetni mjeseci, uoči turističke sezone u selima Barbanštine, bili su u znaku radnih akcija. Mještani su uređivali i uljepšavali javne površine u svojim selima, ali i poljske puteve prema kampanji.

Za veće akcije, uobičajeno materijal daje Općina, a mještani svoju dobru volju i rad.

Mjesni odbor Grandići bio je posebno vrijedan. Svake subote okupljali su se žitelji Želiski. Radnim se akcijama u Želiskima i okolicu napravilo mnogo, a dobrovoljnog radu odazvalo petnaest obitelji. U 12 radnih akcija na tri je lokacije proširena cesta koja prolazi kroz središte sela. Uz suglasnost vlasnika i suvlasnika kuća i dvorišta, srušili su stari zid i sagradili novi da bi se dobilo više prostora za prometovanje autobusa i kamiona. Problema zbog uskog prolaza bilo je puno. Neki su autoprijevoznici čak poručivali da njihovi autobusi više neće prolaziti kroz selo. Usto proširili su jedan poljski put koji vodi u njihovu kampanju. Postavili su i autobusnu čekaonicu, koju je kupila Općina. Pridružila su im se i njihova privatna poduzeća - Želizar sufinanciranjem gradnje autobusne čekaonice i Licul-kop iskopima.

Planiraju još postaviti rubnike i betonirati prostor za kontejnere. U suradnji sa susjednim MO Šajini namjeravaju očistiti stari put koji je od Šajini preko Želiski vodio u Barban.

Vrijedni su bili i žitelji susjednih Bateli, Grandići, Kožljani, Pavlići i Celići. Oni su čistili i širili svoje puteve za kampanju, dok je u Grandićima i Kožljanim uređen prostor za autobusne čekaonice. U Kožljanim su mještani također postavili rubnike uz prometnicu i oblikovali zelene površine gdje će zasaditi cvijeće.

I Orišanci se mogu pohvaliti brojnim radnim akcijama. Gotovo da nije bilo vikenda na proljeće kada se nisu okupili i napravili nešto za cijelo selo. Dogovorili su se da im svaka nedjelja do ručka bude za radne akcije i tako su radili nekoliko mjeseci. Najviše su pažnje posvetili čišćenju putova koji iz sela vode u kampanju pa su tako temeljito raskrčili i očistili ukupno preko pet kilometara puta. Pojedine dionice su bile potpuno neprohodne i izvan upotrebe dvadesetak godina.

Nova proširenja javne rasvjete

Prošle godine započelo je veliko proširenje javne rasvjete po svim Mjesnim odborima naše općine. U prvoj fazi proširenje, tvrtka Bion iz Smoljanci, koja je u općini zadužena za održavanje javne rasvjete, na postojeće stupove je postavila nova ekološka natrijeva rasvjetna tijela. Tada su nove lampadine do sada dobila sela u Mjesnim odborima Petehi, Šajini, Puntera i Barban.

Lani, u drugoj polovini godine, počeli su se postavljati novi stupovi s

novom ekološkom rasvjetom, a s tom se akcijom nastavilo i ove godine. Dosad je nova rasvjeta došla u sela Mjesnih odbora Prnjani, Grandići i Manjadvorci. Sljedeći su na redu naselja MO Sutivanac i MO Hrboki.

U samom Barbanu, postojeća je javna rasvjeta na Placi, zamijenjena starinskim fenjerima, a za vrijeme rekonstrukcije vodovodne, električne i telefonske mreže u staroj jezgri, u završnoj fazi će se svi zračni kablovi maknuti sa fasada starih kuća. Postavljeni su pod zemlju kako ne bi remetili vizualni izgled starog Barbana. Za postavljanje novih stupova javne rasvjete bili su zaduženi: lanjske godine Žminj d.o.o, a ove godine Vintjian d.o.o..

U sklopu rekonstrukcije državne ceste Pula-Rijeka, koja prolazi kroz Barban, postavit će se novi stupovi s ekološkim rasvjetnim tijelima na potezu od benzinske pumpe pa sve do kraja mjesta, sveukupno 21 stup. Hrvatske ceste će finansirati sanaciju ceste i izgradnju pješačkog trotoar, a Općina Barban će finansirati postavljanje javne rasvjete..

Otvoren Dom za stare i nemoćne Fumeti

Početkom svibnja, točnije 9. svibnja, svečano je otvoren dugo očekivani Dom za stare i nemoćne između Grandići i Fumeti u renoviranoj zgradi stare škole. Dom je uredio pulski Centar za pomoći i njegu i opremljen je za prihvat 20 korisnika. Međutim, Dom nije odmah započeo s radom, jer je čekao sve potrebne dozvole. Prvi su se korisnici u Dom smjestili

početkom kolovoza.

Ustanova pruža mogućnosti cjelodnevног i poludnevног borakva, četiri obroka dnevno, smještaj u trokrevetnoj sobi, trajnu skrb njegovateljica te usluge medicinske sestre, a prema potrebi i liječnika. Cijena mu je 4 tisuće kuna.

Kapaciteti od dvadeset korisnika nisu od prve bili popunjeni, prijavilo se tek njih desetak, od čega su dio i žitelji s područja Barbanštine. Stoga je ovaj Dom po dva puta vršio prijavu i upis zainteresiranih. U konačnici će se zaposliti šest

djelatnika, prvenstvo s područja Općine, koji su kvalificirani za rad u takvim ustanovama.

U obnovi i prenamjeni stare škole donacijama i radom pomogli su Istarska županija, francuska humanitarna udruga Partir Offrir, pulsko Evandeoska crkva te organizacija La comunita masci S. Francesco iz Padove.

Uređen je prostor za šest soba i pet sanitarnih čvorova, zajednički dnevni prostor, prostor za djelatnike, liječnika i medicinsku sestruru, koji će dolaziti po potrebi te mala kuhinja i praonica.

Otvorenju su prisustvovali: dr. Romanita Rojnić u ime Istarske županije, načelnik Barbana Denis Kontošić, Vesna Radetić iz pulskog Centra za socijalnu skrb, predstavnici Centra za pomoći i njegu, francuske udruge te brojni učvanici i mještani.

Obnova zgrade počela je u studenom, a stotinjak tisuća kuna potrebnih za njen uređenje osigurao je pulski Centar za pomoći i njegu. Ugovor o najmu zgrade sklopljen je s Općinom Barban na dvadeset godina, s predviđenim ulaganjem oko 200 tisuća EUR-a, od strane Centra, a u njemu je definirano i to da prednost za smještaj i zapošljavanje imaju stanovnici Općine Barban.

Turistička zajednica pred osnivanjem

Nakon šest godina čekanja, Barban je konačno i zasluženo proglašen turističkim mjestom, a time su stvoreni svi preduvjeti za osnivanje Turističke zajednice. Barban je bio uvršten u novi prijedlog Ministarstva mora, turizma, prometa i razvijanja o promjenama kategorizacije turističkih mjesta, kojim je proglašen turističkim u kategoriji D još krajem 2006. godine, a prijedlog je na kraju svog mandata potpisao bivši ministar Božidar Kalmeta. Prijedlog Statuta Turističke zajednice Općine Barban dostavljen je početkom srpnja 2008. u Ministarstvo turizma i već je dobio traženu suglasnost. Trenutno je u tijeku priprema Osnivačke skupštine TZ-a, koja će se održati prije Trke na prstenac, a prijedlog Poglavarstva Općine Barban je da općinska vijećnica Danijela Kolić iz Škitače bude prva predsjednica Turističke zajednice Općine Barban.

Uređen Turistički ured

Općina je proljetos krenula s uređenjem prostora budućeg ureda TZ-a, koji će ove turističke sezone većim dijelom poslužiti kao Turistički ured. Riječ je nekadašnjem općinskom skladištu

pored crkvice sv. Antuna Pustinjaka, preko puta općinske zgrade. Nekad nezamjetni objekt promijenio je u potpunosti svoju vanjštinu. Postavljan je novi krov, uređena fasada, probijeni su prozori i vrata, a unutrašnjost se u potpunosti sredila. Izgrađen je sanitarni čvor, ožbukani su zidovi i postavljen kameni pod i keramika. Ured je također u potpunosti opremljen informatičkom i klimatizacijskom opremom. Čitava investicija iznosila je preko 300 tisuća kuna.

Turistički ured vodi Danijela Kolić is Škitače, koja je diplomirala na Ekonomskom fakultetu u Puli, smjer: turizam. Ured ima zadatku dijeliti turistički promidžbeni materijala te davati sve potrebne informacije, koje su turistima i iznajmljivačima potrebne. Također je zadužen za unos sadržaja na turistički dio općinske web stranice. Osim voditeljice u Uredu će ovoga ljeta, po prvi puta, studenti-stipendisti Općine Barban obaviti ljetnu praksu, koja je definirana Ugovorom o stipendiji u trajanju 2 tjedna. Cilj je nakon osnivanja Turističke zajednice započeti sa prijavom boravka turista te naplatom boravišne pristojbe.

Radno vrijeme Ureda: od ponedjeljka do petka - od 8,00 do 20,00 sati, subotom - 11,00 do 19,00 sati i nedjeljom te praznikom od 10,00 do 14,00 sati.

Pri kraju uređenje škole u Petehima

Prije tri godine u Pretehima je započela obnova stare škole za smještaj udomiteljske obitelji u režiji rovinjske humanitarne udruge Oaza. Tu je zgradu Općina Barban dala u dvadesetogodišnji najam koji će se kompenzirati uloženim novcem u tzogradu, a ugovornaje obveza da se prije useljenja udomiteljske obitelji završi izgradnja Društvene prostorije uz zgradu OŠ. Obnovu su gotovo u cijelosti financirale donacije, a već se nekoliko mjeseci nazire kraj uređenju. Trenutno se u unutrašnjim prostorima postavljaju gipsane ploče, farbaju se zidovi i post-

avljuju unutarnja vrata. Uređene su sobe i kupaonice na prvom i drugom katu, a središnji dnevni prostor uskoro bi mogao biti zgotovljen.

- Budući da smo tražili zgradu za veću obitelj među školama koje nisu u funkciji u Istri, od 50 zamolbi samo je Općina Barban odgovorila pozitivno na našu zamolbu. U ovu obnovu je uloženo dosta sredstava i doniranog materijala i rada. Najveći donatori su Fondacija Peppino Vismara iz Milana Italija 50.000 eura, Skup Nizozemskih fondacija CNFCEE 30.000 eura, Valdežanska crkva iz Italije 20.000 eura, Europska komisija preko CARDS projekta 2004 - 20.000 eura te razni domaći donatori u manjim iznosima i materijalu. U dobrotoljnom radu pomogli su nam grupe volontera iz Francuske i američkih vojnih službenika iz Aviana, američke vojne baze u Italiji, rekla nam je Eva Baćac Husak iz udruge Oaza, koja se već godinama "bori" kako bi se zgrada čim prije dovršila i primila deveteročlanu obitelj.

U te tri godine na zgradi se srušilo sve osim vanjskih zidova, izgrađen je novi krov, postavljena je aluminijska stolarija te je dograđen prostor namijenjen za rad Mjesnog odbora Petehi i okupljanje tamošnjih mještana. Uskoro se namjerava urediti vanjska fasada, jer Oaza čeka volontere iz Francuske koji će skidati staru fasadu. Iz udruge se nadaju da će se udomiteljska obitelj useliti još ovog mjeseca. Riječ je o obitelji sa sedmoro djece iz Pule koje su žitelji sela već prihvatali. Baćac Husak kaže da su mještani sela bili pozitivni i radoznali, a neki od stanovnika okolnih sela izvodili su dio radova na zgradi.

- Ne znamo kako će se dalje razvijati udomiteljstvo u Istri, jer je novi Zakon o udomiteljstvu smanjio broj udomljene djece po obitelji od pet na tri.

Mi pokušavamo dobiti drugi status, nešto kao dom obiteljskog tipa, ali resorno ministarstvo to još nije odobrilo, iako postoji zakonska mogućnost.

O tome ovisi da li ćemo dalje ulagati u ovako velike objekte. Na području Istarske županije nema tradicije udomiteljstva, kao u nekim drugim područjima Republike Hrvatske, pa je oblik udomiteljstva sa većim udomiteljskim obiteljima kojima pomaže udruga, kojeg su razvile humanitarne udruge Oaza i Nadomak sunca, prikladan baš ovdje u Istri. Razvoj takvog oblika obiteljskog zbrinjavanja doveo bi do premještanja djece iz većih institucija u manje grupe obiteljskog tipa. Dokazano je da je za djece mnogo bolji smještaj u obitelji, jer se u takvom okruženju razvijaju kao i druga djeca, rekla je za kraj Baćac Husak.

Uređuje se pomoćno igralište na Mrzlici

Barbanski nogometni klub NK "Omladinac 1952 Barban" za novu će sezonu dobiti svoje pomoćno igralište. Ono se uređuje od početka ove godine, a dosad se navezlo tri tisuće kubika materijala i zemlje. Prije nove nogometne sezone posijat će se trava, urediti okoliš, postaviti ograde, četiri rasvjетna tijela i izgraditi šaht za vodu. Istodobno je uređen okoliš oko tribina glavnoga igrališta. Kako se pored nove osnovne škole priprema teren za još jedno školsko igralište za košarku i odbojku te atletsku stazu, višak materijala navozio se na novo pomoćno igralište.

Uskoro rekonstrukcija državne ceste

U našoj općini, osim asfaltiranja u svim Mjesnim odborima, očekuju se uskoro i drugi zahvati na prometnicama. Na jesen je u planu rekonstrukcija državne ceste od Palijona do Mosta Raše, koja prolazi kroz Barban. Radovi bi trebali biti gotovi do kraja godine, a trenutno se ta dionica prometnice projektira. Riječ je o 8,5 kilometara, a investicija će koštati između 15 i 20 milijuna kuna. Postavit će se novi asfalt i kompletna oprema. Kod spomenika, na skretanju prema Hrbokima, uredit će se poseban priključak na barbansku zaobilaznicu, u Barbanu ulaz u mjesto iz smjera Raše te izlaz za Pulu kod školskog igrališta. Ujedno će se uz državnu cestu, na potezu od benzinske postaje do ulaza u Barban urediti i nogostupi uz koje će Očina postaviti javnu rasvjetu.

Što se tiče barbanske zaobilaznice, još uvijek nema velikih novosti. Rješavaju se imovinsko pravni odnosi, a sada je izvlaštena prva polovina trase. Za taj je dio posla Županijska uprava za ceste, pod čijom je nadležnošću ova makadamska prometnica, prošle i pretrprošle godine osigurala ukupno milijun kuna. Međutim, usprkos tome, što ta dionica već ima lokacijsku dozvolu, radovi neće početi tako skoro. Direktor ŽUC-a Robi Zgrablić u više je navrata kazao da je svijestan koliko je ta prometnica važna, ali da županija od

države dobiva premalo novaca da bi mogla značajnije ulagati u gradnju novih cesta u cijeloj Istri. Nešto će se znatnije promjeniti tek kada se povećaju nameti za cestarine. ŽUC je siguran da kompletan dionicu u vrijednosti od 12 milijuna kuna neće moći sam isfinancirati, pa će pomoći u finaciranju zatražiti od države kada dobije građevinsku dozvolu.

Započelo uređenje nove Zdravstvene stanice u Barbanu

Sanacijom krova gornje škole, koju je izvelo labinsko poduzeće Okić gradnja, započelo je uređenje nove Zdravstvene stanice Barban. Radovi su koštali oko od 150 tisuća kuna. Nakon krova na red dolazi uređenje prizemlja zgrade, gdje će se u budućnosti smjestiti Zdravstvena stanica. Tamo će svoje prostore imati liječnik opće prakse i stomatolog, koji trenutno svoje ordinacije imaju na katu zgrade na placi.

Na ovaj korak Općina se odlučila jer želi pristup primarnoj zdravstvenoj zaštiti omogućiti onima kojima je to najpotrebnije - starijima, nemoćнима i osobama s posebnim potrebama. Za pomoći u financiranju Općina se obratila i Istarskim domovima zdravlja te Istarskoj županiji.

Kada se riješi smještaj za primarnu zdravstvenu zaštitu, krenut će se u uređenje kata zgrade gdje se trenutno nalaze stanovi. Tamo bi se prema sadašnjim planovima trebala smjestiti općinska uprava. Za stanare će se uređiti novi stanovi na Placi ili u sadašnjim prostorijama Općine. Tada će dovoljno prostora za smještaj dobiti i sve baranske udruge.

Trenutno se u zgradi širi bočno stepenište, koje je bilo nužno izvesti, odmah nakon krova, kako bi kasnije bilo omogućeno potpuno uređenje prizemlja. Također, uređuje se okoliš zgrade, koji će dobiti više zelenih površina i pješačkih staza, s prednje strane i na bokovima zgrade, a na stražnjoj strani odgovarajući broj parkirnih mjesta.

OPĆINSKA POVEZIVANJA: TICIANA TROŠT i NENAD PAVLIĆ, najbolji lanjski studenti-stipendisti Općine Barban, boravili u prijateljskom Walheimu na ljetnoj praksi

TICIANA I NENAD NA PRAKSI U NJEMAČKOJ

Općina Barban prijateljuje, od 2003. god., s njemačkom općinom Walheim, koja se nalazi nedaleko Stuttgarta, u pokrajini Baden Wuertemberg. Dosad još nisu potpisale povelje o bratimljenju i službeno zapečatile to prijateljstvo, ali se zato međusobno posjećuju načelnici i njihove delegacije. Barbanci su 2004. god., vođeninačelnikom Denisom Kontošićem, predstavili u Walheimu svoju turističku ponudu na njihovoj ljetnoj manifestaciji nazvanoj Dorffest, koja se održava svake druge godine. U međuvremenu je Općinu Barban posjetio i u Draguzetima ljetovao tadašnji načelnik Martin Gerlach, koji je danas gradonačelnik u rodnom Aalenu, gradu veličine Pule. Proteklog ljeta je u Barbanu boravio novi walheimski načelnik Albrecht Dautel. Tada su se načelnici Kontošić i Dautel dogovorili da će započeti sa razmjrenom studenata.

sa 52 objekta, što predstavlja značajan pomak u odnosu na 2004. god., kada se predstavljalo 22 objekta.

Riječ je o Ticiani Trošt iz Mavrići, 23-godišnjoj apsolventici na Fakultetu za menadžment u turizmu i ugostiteljstvu u Opatiji te 21-godišnjem Nenadu Pavliću iz Barbana, koji je upravo završio drugu godinu na tom fakultetu.

Oboje su poхађali Opću gimnaziju u Puli i odlučili svoje karijere povjeriti turizmu. Ticiani je želja jednog dana raditi u nekom hotelskom poduzeću poput Valamara ili Maistre. Smatra da se upravo u tako velikim poduzećima može lakše napredovati, dok obiteljski hoteli nude više mogućnosti za učenje. Nenadu je pak želja jednoga dana raditi u nekoj od Turističkih zajednica, a ne isključuje i rad u barbenskom TZ-u. Volio bi osmišljavati i promovirati turističku ponudu našeg kraja, a posebno ga u svemu privlače

Ticiana Trošt, Nenad Pavlić, "Weinoruncessin" (vinska princeza), Albrecht Dautel, (načelnik Walheima) i Zlatko Stojković

Stoga je Općina Barban odabrala dva svoja najbolja stipendista, koji su početkom srpnja boravili devet dana u ovome mjestu, gdje su prezentirali barbensku turističku ponudu, a ujedno posjetili obližnje gradiće i saznali kako rade njihove turističke zajednice i info punktovi. Općina Barban je za tu prigodu tiskala katalog svoje turističke ponude

putovanja.

Oboje su bili oduševljeni Njemačkom i njihovim načinom rada u turizmu. Zajednički im je zaključak da je njihova turistička ponuda osmišljena u detalj i da su svi, pa i najmanji potencijali, u potpunosti iskoristeni. Primjerice, u Walheimu, gradiću s oko tri tisuće

stanovnika, postoji čitav muzej posvećen antičkoj kulturi, iako su arheološkim istraživanjima pronađeni tek neznatni ostaci antičke arhitekture. Također ih je oduševilo upoznavanje načina na koji su povezani svi manji gradići u okrugu, pa jedan drugog predstavljaju svojim turistima.

Prva dva dana boravka Ticiane i Nenad proveli su na barbanskom štandu u sklopu Dorffesta, gdje su Nijemcima nudili novi turistički katalog i upoznavali ih s Istrom i Barbanštinom. Za primjetiti je da se nakon predstavljanja barbanskoga seoskoga turizma 2004. god. nekoliko obitelji odmah opredjelilo za dolazak u barbanske objekte, a neki dolaze još i danas.

- Riječ je o jednoj pučkoj fešti kao ča je Bartulja ili Trka poli nas, samo ča tamo nema neki određeni događaj oko čega se sve to vrti. Na brojnim štandovima prodaje se hrana i piće i tako dva dana. Mi smo predstavljali našu općinu, a na tom su se događaju sa svojim štandom prisustvovali i Francuzi, s kojima je Walheim pobratimljen. Većina ljudi nam je rekla da su već boravili u Istri, a neki su bili jako blizu Barbana.

Mi smo naš kraj prezentirali kroz seoski turizam, odličnu gastronomsku ponudu, folklornu baštinu i Trku na prstenac. Ovo je bilo odlično iskustvo koje nam je proširilo obzore i način razmišljanja. Prijeg nego sam otišla tamo, nisam očekivala da će toliko toga doživjeti, vidjeti i iskusiti. Dobila sam neke ideje koje bih radio jednoga dana iskoristila u praksi. Nijemci su organizirani i od nas i mogu stvarno puno toga osmisiliti i savršeno provesti u djelu. Mi pak imamo puno više toga za ponuditi, ali se još moramo pomučiti da to do kraja uobličimo i ponudimo turistima, kaže Ticana.

Nenada je posebno dojmio posjet muzeju književnika Friedricha Hölderina koji je nedavno uređen. Riječ je o multimedijalnom prostoru koji posjetitelja može zaintrigirati i ako nije ljubitelj književnosti i Hölderinova djela.

- Zadnjih pet dana posjeta organizirao nam je tamošnji načelnik Albrecht Dautel. On nas je prvog dana proveo po svojoj općini, predstavio nam je svoje udruge i na koji način rade i kako su povezane međusobno i u turističkoj ponudi. Drugi dan posjetili smo jednu turističku firmu i vidjeli njihov način rada, a treći

dan bili smo u obližnjem zabavnom parku sličnom Gardalandu. Tamo su nam objasnili na koji način park funkcioniра i čime sve zadobivaju interes mušterija. Park je odlično osmišljen i ponude ne nedostaje niti kada se čeka red. Jedan od tih dana proveli smo u jednom susjednom gradiću i njihovom turističkom punktu. Taj je gradić povezan s nekoliko ostalih kroz turističku ponudu. Svatko od njih ima svoj turistički punkt, ali svi su objedinjeni u jednu organizaciju sličnu Turističkoj zajednici. Oni se sastaju i onda daju primjedbe i prijedloge na ono što su učinili i osmišljavaju buduće sadržaje. Uz Hölderinov muzej, posjetili smo i muzej prvog njemačkog predsjednika te rimski muzej u Walheimu. Zanimljiva je ponuda walheimskog muzeja, koji osim eksponata nudi i čitav niz radionica za djecu, koja tamo izrađuju razne predmete s motivom antike, ispričao nam je Nenad.

Studenti po povratku iz Njemačke ne mogu dočekati da s radom započne Turistički ured u Barbanu, jer bi i kroz volontiranje u tom turističkom punktu sakupili određeno iskustvo. Ideja, entuzijazma i poleta svakako im ne nedostaje.

SAKRALNA BAŠTINA NAŠE OPĆINE

Crkvica sv. Antuna Pustinjaka (Opata) u Barbanu

Slika Barbana ne bi bila ista da nedostajestaracrkvicasv.AntunaPustinjaka (Opata) na samom ulazu u mjesto do Velih vrati. Riječ je o sakralnom objektu s kraja 14. stoljeća koji je sagrađen u romaničkom stilu. Zanimljivost ove crkvice svakako je krov pokriven škrilama, ali i bogatstvo fresaka, koje se restauriraju već godinama. Naime, ovu crkvicu najviše "muči" vlaga koja je najpogubnija upravo za zidne slikarije koje prikazuju Majku Božju s djetetom, prizore iz života sv. Uršule, sv. Barbare, sv. Jelene, sv. Blaža, sv. Jakova i sv. Dionizija.

Mala jednobrodna bratovštinska gotička kapela, smještena na sjevernom rubu naselja, ispred Velikih gradskih vrata, gotovo kvadratnog tlocrta, ravnog začelja,

zidana pravilnim kamenim klesancima i prekrivena krovom od kamenih škrilja. Jednostavno pročelje zaključeno je kamennopreslicom s jednim lukom zazvonu. Unutrašnjost je presvođena šljajatim svodom i oslikana gotičkim freskama provincijskog slikara talijanskog smjera iz prve četvrtine 15. stoljeća, svakako prije 1420. godine kada je datiran najstariji glagoljski grafit na freskama. Slike prikazuju Bogorodicu s djetetom i svecima na apsidalnom zidu. Bočni zidovi i svod oslikani su prizorima iz života sv. Antuna Pustinjaka. Uz freske, na zidovima se mogu zamijetiti i brojni grafiti na glagoljici koji svjedoče o nekadašnjem životu u ovom kraju. Najstarija spomenuta godina u ovim grafitima je 1420. i upisana je glagoljicom.

Sv. Antun Pustinjak rodio se 251. godine u Egiptu, a nakon smrti roditelja otišao je pokornički živjeti u pustinju kraj Nila. Da bi pokazali kako su sveca mučile razne napasti, umjetnici su ga počeli slikati okruženog raznim životinjama, zbog čega je na koncu postao zaštitnik domaćih životinja. Umro je 356. godine, a svetkovina mu je 17. siječnja.

Crkvica sv. Jakova u Barbanu

Barban se može pohvaliti jednom crkvicom bogatom freskama i glagoljskim grafitima. U crkvi sv. Jakova, također iz 14. stoljeća freske su očuvanje od vlage i pro-

padanja nego što je to u crkvi sv. Antuna Pustinjaka.

Crkva je oslikana freskama domaćeg majstora s kraja 15. stoljeća, a zidna slika nad oltarom prikazuje Majku Božju koja kao zaštitnica štiti štovatelje, vjerojatno članove bratovštine. Na lijevom i desnom zidu mogu se vidjeti freske s prizorima iz legende o čudu sv. Jakova.

U crkvi Sv.Jakova postoje glagoljski grafiti. I 1585. je godina bila nerodna i teško se dolazilo do osnovne prehrane, pa je glagoljaš zapisao na zidu crkve Sv. Jakova u Barbanu: (1585. tega leta biše kareštja žita ljudem i ulja) (58). Jedan je drugi pak kioničar glagoljaš također ugrebio grafit u Barbanu napisavši jednostavno da je (žito pomrlo).

Sv. Jakov Mlađi bio je apostol, brat Ivana Evanđelista, a ubijen je 42. godine u Jeruzalemu. Prema predaji propovijedao je u Španjolskoj, pa su mu nakon smrti učenici tamo odnijeli tijelo na ukop. Na taj je način nastalo veliko svetište Sv. Jakova u Composteli.

BARBANCI POVRATNICI: MARIJAN VLAČIĆ iz Barbana, čitav radni vijek u vojnoj avijaciji, školovao se u Rajlovcu kod Sarajeva i u Beogradu, službovao u Beogradu, Zagrebu, Sarajevu, Somboru, Mostaru, Splitu i Puli

VAJK SAN PATIJA ZA BARBANON

Od svoje 15 godine pa do umirovljenja Marijan Vlačić iz Barbana selio je iz mjesta u mjesto. Tako je obišao gotovo čitavu bivšu državu, a na kraju se ponovo skrasio sa svojom suprugom Ankicom u rodnom Barbanu. To i ne mora čuditi, ako kažemo da je čitavog života radio u vojnoj avijaciji. Barba Mario u detaljnom je opisao svoj životni put, djetinjstvo, službe i školovanje koje je prošao.

Kako je izgledao Barban u doba Vašeg djetinjstva?

- Bilo je to odmah nakon rata. Sve je bilo porušeno, opustošeno, vladalo je siromaštvo i glad. Gornja je škola bila srušena, dolinja škola se obnavljala, nije bilo asfalta po ulicama, krov sadašnje agrarije je bio urušen...

Uglavnom su se ljudi bavili stočarstvom i ratarstvom. Ni bilo ni vode, pa su svi iz Barbana odlazili po vodu za piće i blago na lokvu Ravnica. Išlo se s magarcima koji su nosili brente. Isto tako iz svog djetinjstva sjećam se jedne krušne peći u Barbanu koje više nema, Čuli se zvala. Dok su žene pekli kruh, mi smo se dica igrali oko nje. Imali smo svoje zanimanje i igre. Igrali smo se na škrilji cice-mice, kartali smo se. Tada je bilo jako puno dice, ne samo iz Barbana, već i iz okolnih sela, budući da je tu bila škola. Tako da je bilo dosta društva za igru. Međutim, igrali smo se kada smo imali ono malo slobodnog vremena. Većina nas morala je delati u kampanji. Pomagati starijima, čuvati blago. Familije su bile velike, ali i siromaštvo. Ali zato se gotovo nitko nije razlikovao. Svi su se više-manje jednako odjevali, istu hranu imali, nije bilo razlike između bogatih i siromašnih. Tada je u Barbanu bila i milicijska stanica i svi smo imali malo straha. Čak su i mene kao dite bili jednom priveli jer su moji kolege bili napravili neku glupost, ali brzo su me pustili. Znan isto da je u to doba puno mladih ljudi odlazilo iz zemlje. Bježali su preko

granice u nadi za boljim životom. Neki su uspjeli pobjeći, neki su nestali, a neki su bili vraćeni.

Kako to da ste već s 15 godina otišli iz Barbana i vratili se tek kad ste išli u mirovinu?

- Imao sam dvije mogućnosti - školovanje uz plaćanje u Puli ili stipendiranje. Budući da mi plaćanje školovanja roditelji nisu mogli priuštiti, potražio sam stipendiju. Sjećam se da sam odmah po završetku škole na bičikleti poša u Vodnjan, pod koji je Barban tada spada, i tražila da mi daju niku stipendiju. Prvo su me pitali da li sam dite palog borca, a ako nisam neka čekam kao i drugi ili da odem u Pulu i tamo potražim stipendiju. Poša san u Pulu, kadi su mi rekli isto. Kada

interesira tehnika. Rekli su mi samo da mi tac potpiše prijavu i da njin se moren javiti. Malo san prošeta uz rivu, kadi su bili ratni brodovi, i nakon nikoga vrime-na torna san se nazad. Potpisa sam oca i poša doma. Pokle san dobija poziv da gren na liječnički pregled u Rajlovac kod Sarajeva. Kako ču ja to, pita san se. Ni bilo druge, poša san na vlak priko Ljubljane i Zagreba i doša u Sarajevo. U deveten mjesecu dobija san doma pismo da sam primljen i poša san ponovno u Rajlovac. Bija san jedini Hrvat. S namom je bija jedan Slovenac. Tu smo tri lita provali ča to znači biti pitomac. Zanimljivo je to da me vojska do tada nikad nije interesirala, vajk san bija više za umjetnost, pa sam se za vrijeme školovanja uključija u rad modelarske i crtačke sekcije.

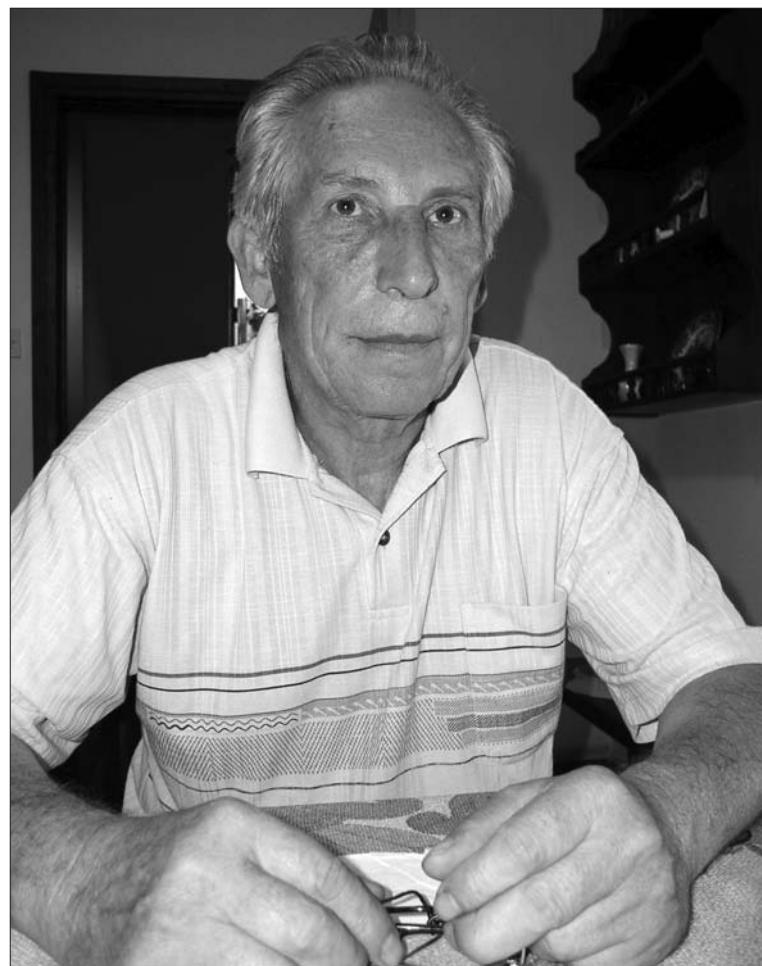
Kako je izgledalo školovanje u Rajlovcu?

- Najteže mi je padala zima, jer san bija iz teplijih krajevi. Zato mi sada u Barbanu usred zime nikad ni hladno. Svu smo odjeću i obuću dobili od njih, ali primjerice nismo imali čarape. Dobili smo srednjoškolsko obrazovanje, vojnu obuku i tri obroka dnevno. To kod kuće ne bih bio dobio. Izuzeli smo struku za aviomehaničara i dobili smo čin vodnika. U Bosni mi je bilo neobično naučiti se na njihove običaje, hranu, ljudе, način odijevanja. Nikad to prije nisam viđao. Posebno me dojmilo Sarajevo. Također smo u sklopu školovanja moralili pomoći u kuhinji. Izlazili smo na izložbe, u kazalište, ali i kavane.

Kamo ste završili nakon srednjoškolskog obrazovanja?

- Nakon tog školovanja svi smo bili raspoređeni po garnizonima u cijeloj Jugoslaviji. Svi su najviše strahovali

da ih ne rasporede u Skopje i Titograd, jer je tamo bilo najgore. Meni su stalno govorili da će završiti u Skopje, ali dobio sam najbolji garnizon - Batajnici kod Beograda. Nakon praznika u Barbanu, bio

sam izašao iz zgrade, video sam plakat "besplatno školovanje" koje je nudila Narodna obrana. Poša san u Narodnu obranu i prijavljava se za školovanje zračkoplovnog tehničara. Pitali su me zašto sam se za to odlučija, a ja san reka da me

sam raspoređen u 117. lovački aviolek u radio sam s najsvremenijim avionima. Tu mi je bilo jako lijepo. Imali smo svoj dom, menzu, vrijeme za izlaska. Upoznao sam čitav Beograd i znam ga još iz dana kada se stvarao novi dio grada. Išli smo na izložbe, predstave, u kavane, na ples. Mogli smo si dignuti kredite i konačno si nešto kupiti. U reorganizaciji se naš puk morao preseliti na zagrebački Pleso. Tu sam radio neko vrijeme, pa sam se prijavio u pilotsku akademiju. Nama je to bila šansa izići iz statusa podoficira i steći viši čin, ali i bolje obrazovanje.

**Kakva je bila izobrazba za pilota?
Je li to bilo jednak današnjem obrazovanju?**

- Da, piloti su uvijek dobivali sve najbolje. Mene su primili, jer sam ispunjavao sve kriterije, ali zato je više od polovica njih otpala. Bilo je plača. S Plesa sam otisao na Banjicu u Beograd na vojnu obuku. Ponovno sve ispočetka. Tu sam

bio godinu dana, a godinu dana sam bio na Zemuniku, a potom sam raspoređen u moju Pulu na mlazne avione. Polovica se mojih kolega tu poženila i rekli su da je ovaj kraj predivan. Bio sam zadužen za odnose s javnošću, pa smo u suradnji sa školama u tadašnjem Domu armije organizirali matineje i čajanke. Međutim u Puli sam odlučio da ne želim letjeti. Vidio sam kako to izgleda i nisam to više htio raditi. Vratili su me u Zemunik, i tu sam bio zadužen za meteorologiju. Išao sam na novu obuku za elektroniku i veze koju sam završio u Beogradu. 1966. su me rasporedili u Kiseloj u Bosni i tu sam našao svoju suprugu i oženio se. Dobili smo stan u kojem nismo živjeli ni 15 dana, kada su nas premjestili u Sombor. Bio sam raspoređen u nastavni centar Ratnog zrakoplovstva, gdje sam bio nastavnik i komandir čete. Tu smo se zadržali deset godina, rodila su nam se obojica sinova. Kako je jedan od sinova patio od astme,

tražili smo da nas presele negdje bliže moru i završili smo u Mostaru. Sve smo morali ponovno raditi iz početka. Nova zaposlenja za ženu, nove škole za djecu, nov stan. Nije bilo lako, ali brzo smo se snašli i tu smo proboravili pet godina. Novom reorganizacijom zrakoplovstva, završili smo u Splitu i tu smo ostali do devedesetih i početka Domovinskog rata. Zadnji nam je premještaj bio u Pulu. Tu smo onda kupili objekt u Barbanu koji smo zgotovili u kuću gdje sada živimo. Dok se nije zaratilo, radio sam u Vojno pomorskom sektoru, a onda sam se prijavio u Narodnu obranu. Potom sam umirovljen i od tada živim u Barbanu.

**Vodili ste poprilično buran život.
Da li Vam ponekad nedostaju drugi građevi, selidbe, stari prijatelji?**

- Ponekad da, ali lipo je konačno biti samo u Barbanu. Vajk san patija za tin da se tornan u svoje rodno mesto.

TRKA NA PRSTENAC: samostalna izložba slika HANE MARMARAC iz Labina

HANINI ISTARSKI MOTIVI

Već tradicionalno, svake godine uz Trku na prstenac, u sklopu trodnevne manifestacije, Barban ugošćuje likovne umjetnike koji izlažu svoje radove u Društvenom domu. Bilo da su barbanskoga podrijetla ili pak u svojim djelima imaju istarske ili barbanske motive, dobrodošlo su kulturno osvježenje za najveću barbansku feštu. Izložbe se uobičajeno otvaraju petkom, nakon podizanja svečane zastave Trke, a zatvaraju u nedjelju navečer, nakon održane Trke.

Ove je godine ta čest prijava labinskoj likovnoj umjetnici Hani Marmarac, koja se predstavlja s istarskim motivima.

Riječ je o samoukoj slikarici koja već godinama živi i radi u Labinu, koja nas je oduševila svojom neposrednošću, srdačnošću, vedrošću i optimizmom. Kao djevojčica, u ovaj je grad došla iz Tuzle 1968. godine, a Istru i Labin je toliko zavoljela da je tu ostala trajno živjeti. Kaže da ljubav prema likovnom stvaralaštvu, odnosno slikarstvu, gaji još od malih nogu. Otkad zna za sebe, ona slika, a omiljena joj je tehnika ulje na platnu. Motivi su joj najčešće istarski, odnosno motivi istarskih mesta, mora, pejzaža... Na njezinim slikama prevladava, kako ona kaže, prepoznatljiva

koloristička apstrakcija. Uzori su joj labinski umjetnik Vinko Šajina i Van Gogh.

Već nekoliko godina bavi se samo slikarstvom u starom Labinu i kaže da se od toga može živjeti, ali da je ona prilično skromna. Prije je pak svoju egzistenciju uz slikarstvo osiguravala radom u ugostiteljstvu. Želja joj je u skoro vrijeme u starom Labinu otvoriti i svoju galeriju, kada se za to stvari mogućnost. Za izložbu u Barbanu odlučila se povodom svoje turneje samostalnih izložbi

po cijeloj Istri. Zasad još ne zna koliki će broj dijela izložiti za Trku. Dosad je samostalne izložbe imala u Labinu i Raši, a želja joj je izlagati u svakom mjestu u Istri, a kasnije i šire. Također bi se voljela predstaviti publici u svojoj rodnoj Tuzli.

Ova se umjetnica bavi i humanitarnim radom, pa je tako prije dvije godine u Raši, u suradnji s tom općinom i labinskom Ligom protiv raka, organizirala prodaju svojih slika u humanitarne svrhe. Uključena je u rad te organizacije, Crvenog križa, dobrovoljni je davatelj krvi. Voli kada zna da je nekome uspjela pomoći. I na svoju umjetnost gleda na taj način.

- Uvijek sam bila zaljubljena u slikanje, a osim rada na slici, najviše me raduje i ispunjava kada svoje slike mogu pokloniti prijateljima i meni dragim ljudima. Jako sam puno slika poklonila, a ni sama ne znam koliko sam ih naslikala. Najbitnije je da njima mogu razveseliti i obradovati lude oko sebe, kaže Hana.

Osim slikanja, ova umjetnica, već dvije godine, piše poeziju i svoju biografiju. Tome se posvećuje kada "odmara" od slikanja i aktivnosti u udružama. Nadamo se da ćemo njezin književni rad također uskoro vidjeti na svjetlu dana, jer svoje stvaralaštvo ne namjerava zadržati samo za sebe.

TRKA NA PRSTENAC: O pripremama za ovogodišnju Trku na prstenac s KRISTIJANOM KANCELAROM, vođom konjanika, i IVANOM STOJKOVSKIM, članom Izvršnog odbora Trke

TRKA ZAHTJEVA SVE BOLJE JAHAČE

Trka na prstenac se ove godine, što se tiče organizacije i popratnih događaja, neće značajnije mijenjati. Međutim, uoči ovogodišnje Trke izmijenilo se nekoliko pravila o obvezama i izboru konjanika za nastup na središnjem događaju. Ona su definirana na redovnoj sjednici Skupštine Društva Trka na prstenac, početkom lipnja, u sklopu Pravilnika o prijavi, kvalifikacijama i obvezama konjanika. Novosti oko novih pravila, o kvalifikacijama te očekivanjima, s nama su podijelili Ivan Stojkovski, član Izvršnog odbora Društva te Kristijan Kancelar, novoizabrani vođa konjanika.

Što kaže novi Pravilnik?

Kristijan: Usvojili smo Pravilnik o kvalifikaciji, prijavi i obvezama konjanika, koji definira ono što smo već godinama znali, a sada je to konačno na papiru. Definirano je kako se konjanici mogu prijaviti na kvalifikacije, koje su obveze stažista i konjanika tijekom čitave godine i dr. Uoči Trke, konjanici moraju odraditi 12 treninga, od kojih su najmanje tri zajednička treninga na Gradišću.

Ivan: U tom su Pravilniku određene dužnosti konjanika, koje uključuju redovne treninge, o čemu vodi računa vođa konjanika. Prošle smo godine po prvi puta birali vođu, a tada je to bio Gvido Babić. Ove godine je to Kristijan Kancelar. Također smo odredili da se vođa konjanika bira na mandat od četiri godine i da se ne mora natjecati na kvalifikacijama da bi ušao u Trku. On ima tu prednost da kao i prošlogodišnji slavodobitnik u Trku ulazi direktno, ali mora odraditi sve treninge. Također, vođa konjanika, uz predsjednika Časnog suda, te člana Izvršnog odbora, boduje nastup konjanika na kvalifikacijama.

Pravilnik definira i novi način bodovanja konjanika u kvalifikacijama. Zašto ste uveli takav tip bodovanja?

Kristijan: Točno, Pravilnik određuje da se nastup na kvalifikacijama može vrednovati s maksimalno pedeset bodova, a konjanik mora imati najmanje 25 bodova da bi mogao nastupati na Vitici i Trci. Boduje se stil jahanja, gdje se maksimalno može dobiti 20 bodova. Potom se po maksimalnih 10 bodova ocjenjuje vladanje konjem i vrijeme potrebno za prolazak staze. Sa 6 bodova vrednuju

Kristijan Kancelar i Ivan Stojkovski

se postignuti broj puntu, a sa 4 boda ponašanje konjanika. Dosad se kvalifikacije nisu na taj način vrednovale, već je Časni sud, uz osvojene puntu, procijenio tko je dovoljno dobar da uđe na Trku.

Ivan: Time radimo na kvaliteti jahača, od kojih se zahtijeva sve bolji stil jahanja. Upravo stoga se ono i najviše boduje. Činjenica je da pogađanje prstenca, za što mnogi misle da je najvažnije, dolazi samo od sebe, ako vam je stil jahanja dobar. Isto tako Pravilnik određuje da konjanik na Trci i Vitici mora nastupiti s istim konjem s kojim je odradio kvalifikacije. Može ga promijeniti iznimno uslijed više sile, ali prije na tom konju mora odraditi nekoliko treninga pred vođom konjanika, koji odlučuje o zamjeni.

Kako funkcioniraju zajednički treninzi, budući da veliki broj konjanika trenira izvan Barbana?

Kristijan: Dio njih trenira ovdje, dio u Poreču, ali to na kraju na Trku nema preveliki utjecaj. Međutim, cilj nam je da u Barbanu imamo 15 ili 16 konja, koji bi se ustupili natjecateljima da na njima mogu zajedno vježbati na Gradišću. Bitno je da budu na stazi i da je isprobaju. Doduše za konja nije dobro da ga se previše forsira, jer se onda ne dolazi do željenih rezultata. Također, na Vitici i Trci je okruženje

za konja, u odnosu na treninge, totalno drugačije. Velik je broj publike i konj osjeća nervozu. Stoga se ponekad zna desiti da konjanici imaju s njima problema. Do toga ne bi došlo, kada bi svaki konjanik imao isprobانog konja, za koji je prije radio.

Ima li ove godine novosti u održevanju i opremi konjanika?

Ivan: Za Viticu smo nabavili kompletну opremu za jahanje. Lani smo dobili košulje i kravate, a ove godine hlače i čizme. Za Prstenac još nema promjene, što se tiče odore konjanika, ali plan nam je uvesti nove nošnje. Međutim, prije toga je potrebno provesti kvalitetnu stručnu raspravu o tome kakve bi nošnje za ovaku manifestaciju bile najprikladnije, o čemu bi se trebali izjasnitи stručnjaci.

Kako vidite daljnji razvoj Trke?

Ivan: Razvoj Trke vidim u tome da se posvetimo samima sebi i da sve ostalo, pod time mislim na organizaciju popratne fešte, prepustimo nekome drugome. Previše energije i novaca trošimo na organizaciju svih ostalih stvari, a mislim da bismo se trebali baviti samo Trkom. Sve će se promijeniti, kad jednoga dana dođe jedan veliki sponzor.

Ne bi li to nametnulo prilagodbu

Kvalifikacije prošlo 14 konjanika

Rano ujutro, 20. srpnja, održane su kvalifikacije za nastup na Trci za viticu i Trci na prstenac. Kvalifikacije su prošli: Danijel Učkar, Gordan Galant, Toni Uravić, Maksimiljan Rojnić, Goran Špada, Bruno Kožljan, Milio Grabrović, Silvio Učkar, Robert Koroman, Željko Radola, Marino Broskvar, Gvido Babić, Petar Benčić i Andrej Kancelar. Debitant Danijel Broskvar nije se uspio kvalificirati, a od natjecanja su odustali braća Mauricio i Mario Učkar. Direktno u Trku ulaze vođa konjanika Kristijan Kancelar i lanjski slavodobitnik Alekса Vale. Po prvi puta na Trci će nastupati Željko Radola, koji se prošle godine nije izborio u kvalifikacijama.

drugim pravilima, ako bi Trka došla u ruke tuđinca?

Ivan: Ne mislim da će tako biti, jer i mi imamo svoje uvjete. Bitno je ostati vjeran sebi, a sve ostalo postići dogovorom. Moram spomenuti da Trka ima svoje vjerne gledatelje, koji čitavu manifestaciju ne doživljavaju kao pučku feštu. I taj se broj iz godine u godinu povećava. Međutim, puno toga još nedostaje. Mislimo da će naša gostovanja po istarskim turističkim središtima, unatrag desetak godina, izazvati veći interes u njihovim Turističkim zajednicama, ali nam se kasnije nitko nije javljaо.

Robert Ferlin i Časni sud (Denis Vale, Rikardo Ciceran i Darko Kolić)

33. "Trka na prstenac"

Program

petak, 15. kolovoza 2008.

- 20.30 podizanje zastave "Trka na prstenac"
- 21.00 izložba slika: Hana Marmarac, Labin
- 22.00 sati - Turnir u briškuli i trešeti

subota, 16. kolovoza 2008.

- 15.00 Turnir u pljočkanju
- 17.00 Nogometni turnir - igralište Barban
- 17.00 "Trka za viticu"
- 21.00 Plesna zabava na Placi
gost večeri: NEDA UKRADEN
- 21.30 Noćno gađanje glinenih golubova - leteća meta: Trap na streljani Gradišće

nedjelja, 17. kolovoza 2008.

- 10.00 Sportski program za najmlađe
- 16.00 promenadni koncert limene glazbe i mažoretkinja
- 17.00 "TRKA NA PRSTENAC"
- 20.00 kulturno-umjetnički program
- 21.00 Plesna zabava na Placi
gost večeri: GUSTAFI
- 21.00 Plesna zabava na školskom igralištu
- 24.00 VATROMET

Kako se, Kristijan, ti pripremaš za ovu Trku?

Kristijan: Također imam određeni broj treninga, koje moram odraditi. S treninzima sam počeo prije nekoliko

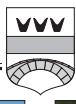
dana. Ali to ti ništa ne znači, ako taj dan nemaš sreće. Stvar je u trenutku. Koliko puta dođeš na trening i pogodiš prstenac, a kasnije na kvalifikacijama nikako. Međutim nije stvar samo u gađanju. Svakome od nas puno znači i sam konji i koliko je on spremjan i miran za nastup.

Kakav plasman osobno očekuješ i tko ti je favorit?

Kristijan: Očekujem borbu okraja, kao i lani, kada sam bio drugi. Nastupam od 1994. i mislim da bi bilo vrijeme da pobijedim. Moram priznati da meni nije toliko cilj da pobijedim, već da budem dio svega toga. Nisam još vidio kako ove godine drugi gađaju, pa ne mogu točno procijeniti tko bi mogao pobijediti. Favorit je u svakom slučaju Maksimiljan Rojnić, koji je već godinama standardno odličan konjanik.

Postoji li konkurenčija između mlađih i starih konjanika?

Ivan: Konkurenčija svakako postoji. Ovi stariji se nisu zasiliti pobjeda i stalno se žele dokazivati. Mlađi pak "grizu", jer žele pokazati što znaju. U svakom slučaju, dobro je da postoji konkurenčija, jer ona podiže samu kvalitetu natjecanja.

**ROJNIC
PRIJEVOZ**

OBRT ZA PRIJEVOZ TERETA U UNUTARNJEM I MEĐUNARODNOM
CESTOVNOM PROMETU

Poljaci 23, 52207 BARBAN

Gsm: 098/367 455; Tel.: 052/567 150; Fax: 052/567 041

E-mail: vedran.rojnic@inet.hr

**Više od 60
prodavaonica u Puli i
okolici!**

**Potražite naše
prodavaonice u
Barbanu i Orihima**

Puljanka

nove starske knjižare
*d.o.o. za trgovinu i usluge
Pula*

*Školske torbe, ruksaci, pernice,
uredski materijal,
informatička oprema,
namještaj ...*

*Novo
je novo*

DIST. CENTAR PULA, Rakovčeva 7

tel.: 052/540-806

fax: 052/541-806

tel.: 052/218-185

fax: 052/216-039

tel./fax: 052/217-560

tel./fax: 052/624-177

tel./fax: 052/741-517

PODRUŽNICA U PULI, Giardini 8

PODRUŽNICA U PULI, Zagrebačka 23

PODRUŽNICA U PAZINU, 25. rujna 32

PODRUŽNICA U UMAGU, Trgovačka 4

NAGRADE I PRIZNANJA: Općina Barban nagradila odlikašice OŠ Barban, PAULU ROJNIĆ iz Bateli i IVANU BATEL iz Hrboki, sedmodnevnim boravkom u Campu EKLATA

NAJBOLJE SU IVANA I PAULA

"Povjerite svoje dijete najvećem Hrvatskom turoperatoru za djecu i mlađe i omogućite mu da ovog ljeta bude jedno od više tisuća sretne i zadovoljne djece koja će biti dijelom Campa Eklata. Dajte mu priliku za kupanje u plavetnili Jadran-skog mora i uživanje pod toplim suncem i blagodatima Dalmacije. Neka usavrši znanje jezika, razvije sportske vještine i kreativne sklonosti te se prijateljski druži i maštovito zabavlja s novim prijateljima iz Hrvatske i Europe." Na ovaj način međunarodni ljetni kamp "Camp Eklata" poziva roditelje i škole da nagrade djecu koja su čitave godine marljivo učila i sakupljala petice.

Takvu ponudu uočila je i Općina Barban, koja je, drugu godinu za redom, odlučila financirati boravak najboljih učenika OŠ, u tom kampu. Ove godine su tu čast zaradile osmašice Paula Rojnić iz Bateli i Ivana Batel iz Hrboki.

Inače, ovogodišnji program Campa Eklata organizirat će se na dvije lokacije. U novo otvorenom hostelu "Eklata Youth Resort" u Zaostrogu na Makarskoj Rivijeri i u Clubu Pakoštane, kod Zadra, gdje će boraviti i barbanske učenice. Boravak u Campu Eklata traje najmanje sedam dana, a Ivana i Paula su bile tamu od 13. do 20. srpnja. Zamišljen je kao sretan spoj odmora i edukacije, sporta i rekreacije, prijateljstva i zabave. Programi koji se nude su: škola stranih jezika, kreativni kamp, sportski kamp i aktivni odmor. U sklopu škole jezika učenici mogu naučiti engleski, njemački, talijanski i hrvatski jezik i razgovarati s izvornim govornicima tog jezika. Kreativni kamp nudi u sklopu art grupe slikarstvo, modelarstvo, izradu nakita i suvenira, predmeta od gline i još puno toga. Organizira se i glazbenoplesni studio, filmski studio te grupa Robinzoni, koja učenicima želi kampiranjem približiti način života stopljen s prirodom. Sportski kamp nudi uživanje i natjecanje u nogometu, rukometu, košarci, odbojci, vaterpolu, plivanju, dok radionica aktivnog odmora nudi uživanje

Ivana i Paula, najbolje učenice

s animatorima u prirodi, kupanje u moru i neobavezno rekreiranje.

Što su od ove ponude izabrale Ivana i Paula, pitali smo ih prije odlaska na put.

- Prezadovoljna sam što su mene izabrali da idem u taj kamp i nisam to očekivala. Svake sam godine prolazila s odličnim, a ove sam godine imala najbolji prosjek, 4,60. Raduje me što ću tamo imati priliku upoznati neke nove ljude, sklopiti nova prijateljstva i naći novo društvo. Mislim da će sve biti super, a posebno mi je draga što sa mnom ide i Ivana. Očekujem da ću sklopiti dugogodišnje prijatelje s kojima ću se kasnije dopisivati. U školi su mi najzanimljiviji bili geografija, povijest i biologija, a u kampu se namjeravam uključiti u rad kreativne grupe, kaže Paula, buduća učenica Ekonomskog fakulteta u Puli.

- I ja sam bila iznenađena kada su me izabrali za ovo putovanje. Svih sam osam godina prolazila s 5,00. Izuzetno se tome radujem, iako smatram da je doma najljepše. Očekujem da će se u kampu desiti neka nova prijateljstva i da ću imati dobro društvo. U svakom slučaju zabava. Znam da će mi biti lijepo. U školi su me interesirali svi predmeti i ne mogu niti jedan posebno izdvojiti, tako da će mi se biti teško odlučiti u koju radionicu da se uključim. Nekako mi je zasad draga sportska, ali i glazbena, kreativna, crtačka... Osnovnu školu ću uvijek posebno pamtit i u sjećanju će mi ostati urezani zajednički izleti i sloga u razredu. Namjeravam upisati Opću gimnaziju u Puli, kazala nam je Ivana.

Barbanština se slobodno može podići velikim brojem visokoobrazovanih ljudi, koji stvaraju odličnu karijeru na svim područjima djelatnosti. Jedan od njih je i mladi magistar znanosti Robert Zenzerović, rodom iz Plehuti, koji je rođen 1979. godine u Puli, gdje živi i danas. Srednjoškolsko obrazovanje stekao je u srednjoj ekonomskoj školi, nakon čega je 1997. godine upisao Fakultet ekonomije i turizma "Dr. Mijo Mirković" u Puli. Po završetku visokoškolskog obrazovanja zapošljava se na istom fakultetu, gdje i danas radi kao asistent i dio je izvrsnog znanstveno-nastavnog tima na katedri za računovodstvo. Titulu magistra znanosti stekao je na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu 2005. godine, obranom magistarskog rada za kojeg je dobio nagradu Hrvatske zajednice računovođa i finansijskih djelatnika, kao najbolji magistarski rad obranjen te godine iz područja revizije.

Kao magistar znanosti sigurno se baviš znanstvenim radom. Koje teme obrađuješ i što si dosad objavio?

- Tijekom svoje karijere koja, uz održavanje nastave iz predmeta Poslovno računovodstvo, Računovodstveni informacijski sustavi i Revizija i analiza, uključuje i bavljenje znanstveno istraživačkim radom, objavio sam niz znanstvenih i stručnih članaka iz područja računovodstva, revizije i finansijske analize, a također sam i autor knjige Računovodstveni informacijski sustavi - prve knjige na hrvatskom jeziku koja sustavno i cjelovito obrađuje tematiku računovodstvenih informacijskih sustava. U središtu mog znanstvenog interesa trenutno je istraživanje koje provodim među poslovnim subjektima u Republici Hrvatskoj, a koje čini sastavni dio procesa izrade doktorske disertacije.

Osim kontinuiranog znanstvenog usavršavanja, bio sam i vanjski suradnik jedne zagrebačke revizorske tvrtke, u okviru čega sam stekao dragocjeno praktično iskustvo koje u kombinaciji s teoretskim spoznajama kvalitetno doprinosi edukaciji mladih naraštaja diplomiranih ekonomista, odnosno sveučilišnih prvostupnika ekonomije. Uz navedeno, sudjelovao sam na izradi niza studija i projekata.

U kolikoj mjeri si danas povezan s Barbanštinom i dolaziš li na djedovinu?

- Svojebarbanskoporijskloponosno ističem u svim prilikama. Bez obzira na činjenicu što sam rođen u gradskoj sredini, gdje sam proveo veći dio svog života, snažne veze s Barbanštinom uspostavljene su još od malih nogu, kada

BARBANCI U PULI: ROBERT ZENZEROVIĆ, mladi magistar znanosti, rodom iz Plehuti, asistent na puls-kom Ekonomskom fakultetu, autor knjige Računovodstveno informacijski sustavi, za magistarski rad dobio nagradu Hrvatske zajednice računovođa i finansijskih djelatnika

PONOSNO ISTIČEM BARBANSKO PORIJEKLO

sam s roditeljima vrlo često dolazio do babe i dida u Plehuti. Mislim da ne bih puno pogriješio kada bih rekao da sam trećinu svog života proveo u Plehutima. U djetinjstvu su posjete bile gotovo svakodnevne, dok su danas nešto rjeđe, ali ne protekne tjedan da barem jednom do dva puta ne dođem u Plehute, gdje zajedno s ocem i bratom radim gotovo sve poslove koje rade ljudi koji ondje i žive. To su poslovi koji nemaju pretjerane veze sa znanosću, ali dobro dođu kao odmak od užurbane i betonske svakodnevice. Prirodno okruženje i mir koji krase Plehute i cijelokupnu Barbanštinu, izvrstan je ambijent za mirno bavljenje znanstvenim radom i često mi pomaže pri pronalasku novih i kristaliziranju postojećih ideja, koje su osnova znanstveno istraživačkog rada.

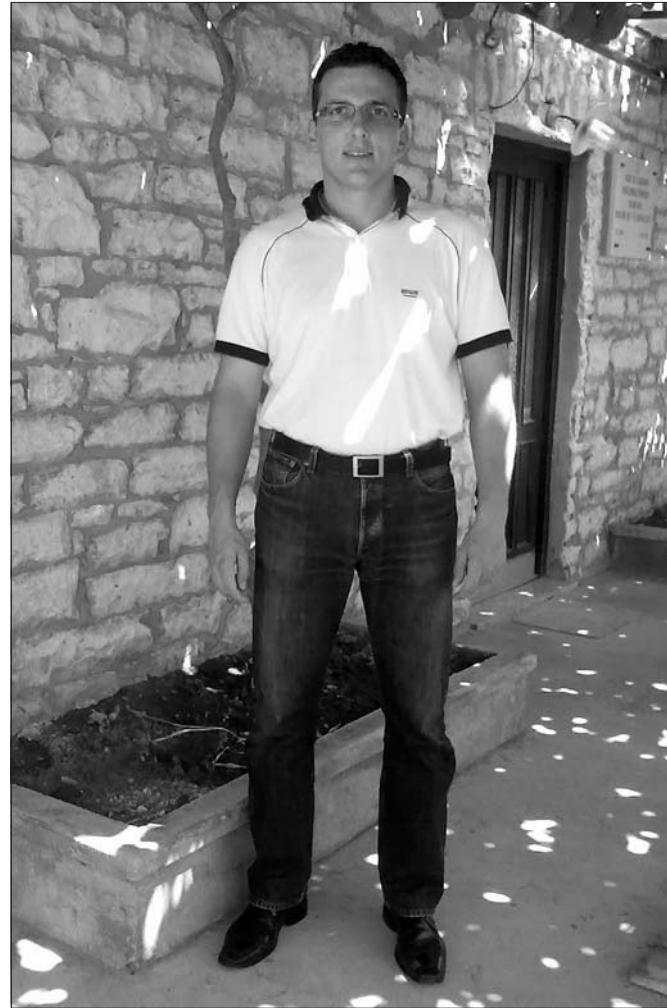
Kako vidiš razvoj Barbanštine?

- Upravo je prirodni ambijent, te činjenica da Barbanština ima pristup moru, osnovni resurs na kojem treba temeljiti razvoj ovog područja. Žiteljivoj kraju su to u određenoj mjeri prepoznali te se počeli sve više baviti pružanjem usluga smještaja, dok su oni poduzetniji i ambiciozniji usluge smještaja proširili i prehranom. Osim prirodne baštine, važan čimbenik razvoja turizma jest i kulturna baština Barbanštine, u čijem se središtu nalazi Trka na prstenac te sve veći broj različitih manifestacija, koji bitno obogaćuju turističku ponudu. Bez obzira na nepobitnu činjenicu da turizam predstavlja značajan čimbenik razvoja Barbanštine, treba imati u vidu njegovu sezonalnost, odnosno koncentriranost u svega 5 mjeseci, koja se u određenoj mjeri može produžiti putem, primjerice lovnog ili nekog drugog selektivnog oblika turizma, ali će ona ipak ostati uvijek bitno naglašena. Stoga, smatram da je poticanje poduzetništva, putem osiguranja potrebne poduzetničke infrastrukture i izgradnje poduzetničkih zona, drugi ne manje važan čimbenik razvoja Barbanštine.

Jedan od poželjnih načina razvoja općine jest upravo osiguranje izvora dohotka njezinih žitelja na način da u što većoj mjeri obavljaju djelatnost na području same općine čime se zadržava postojeće stanovništvo, ali i privlači

novo te se daje poticaj za daljnji razvoj. Za očekivati je, naravno, da će značajan dio stanovništva uvek gravitirati ka Puli kao gospodarskom i društvenom središtu Istre. Vjerujem da će boljoj valorizaciji prostora doprinijeti i novi Prostorni plan kojim su utvrđena nova područja gradnje. S obzirom na kretanje cijena nekretnina u Puli i okolini, ne bih se začudio da se određeni broj Puležana, čiji korijeni potječu s Barbanštine, vrati na djedovinu, gdje će za bitno manji novac moći sagraditi manji stambeni objekt i živjeti, po meni, kvalitetnije nego što je to slučaj u gradu.

Ono o čemu treba voditi računa jest činjenica da nove mogućnosti sa sobom nose određene izazove koje treba prepoznati i na odgovarajući način istima upravljati. Dovoljno je osvrnuti se na uže okruženje i uvidjeti u kojim se pravcima ne smije krenuti, ali i uzeti dobre ideje te pokušati iste primjeniti doma. Smatram da je upravo zato vrlo važno pravovremeno utvrditi ciljeve i strategiju razvoja Općine koja će biti uskladena sa strategijom razvoja Istre, kao regije, pri čemu će se uvažavati specifičnosti prirodnog i društvenog okruženja Barbanštine. Smatram da će se selo početi sve više valorizirati, prvenstveno zbog ranije spomenute činjenice koja se odnosi na cijenu stambenog prostora, ali i zbog toga što ljudi sve više postaju svjesni kvalitete života i povezanosti s prirodnim okruženjem. Od izuzetne je važnosti i to da svaki žitelj postane svjestan činjenice da nosi dio odgovornosti za očuvanje i

unapređenje postojeće kvalitete života na području Barbanštine.

Hoćeš li se i ti vratiti na svoju djedovinu?

- Ja bih osobno to učinio i u dužem roku svakako se mislim skrasiti u Plehuti, iako sam i sada više nego "vikendaš". Pa, Barban je svega 30 minuta lagane vožnje od Pule, a mnogi današnji poslovi ne zahtijevaju kontinuiranu fizičku prisutnost, već se mogu obavljati putem interneta, mobitela i slično. Slikovito rečeno, s obzirom na izgrađenost i pokrivenost odgovarajuće infrastrukture, zaposlenik izmišljenog turističkog ureda "Barban-turist" može sjediti na Blazu i putem računala i mobitela ugavarati posjet te organizirati prijevoz i smještaj u kućama za odmor širom Barbanštine grupi britanskih gostiju.

UOĆI ZLATNOGA PIRA: DRAGO i ROMANA ROJNIĆ iz Grabri

KVARNAR I DEVET LET SKUPA

Punih 49 godina zajedničkog života dijele Romana i Drago Rojnić iz Grabri. Svoju su skoro pa okruglu obljetnicu braka proslavili za Ivanju, 21. lipnja, u svom selu, kada se slavi i ovaj blagdan. Večera sa zajedničkim prijateljima i seljanima podsjetila ih je na početke njihova braka i sve ono što su zajedno prošli.

Romana u Grabre stigla 1959. godine iz obližnjih Frkeči. Onda je imala 23 godine, a njezin Drago 28. Kuću, u kojoj sada žive, sazidali su 1969., a brak su okrunili dvojicom sinova - Valterom i Lučanom. Valter danas živi u Ližnjantu, a Lučano u Bujama. Sreću pod stare dane prave im i troje unučadi.

Kažu nam da se sve loše zaboravlja, a dobro ostaje, te da je recept dobrog braka u međusobnom razumijevanju. Oni su svoj započeli u siromaštvu, a danas uživaju u plodovima svog rada. Iako nam nisu htjeli reći kako su se jedno nad drugo "namurali", tek su nam kratko rekli da je gospođa

Gospođa Romana je oduvijek u familiji bila domaćica, brinula se za djecu, domaćinstvo i kampanju, dok joj je suprug radio u Puli, Labinu i Raši. Nekad je bilo teže putovati na posao, ali je zato danas teže odgajati djecu, kažu nam supružnici. Mladi su rijetko kada slobodni, radi se po cijele dane, a djeca traže svoje. Sada je prema njima i teže sagraditi dom, jer si obitelj s prosječnom plaćom to teško može priuštiti. Danas Rojnići uživaju u svom mirnom životu na selu, uz kampanju i malo blaga. U brizi za njih prolaze im dani, a svakodnevni život oživi kada se organiziraju fešte poput ove za Ivanju. Vrijedne ruke domaćica, tada su po cijeli dan u kuhinji, a muškarci se druže i pripremaju mjesto za feštanje.

- Nikad je bija drugi život. Ni to više kako danas, kada se veliki parat njih rastavlja. Mi se isto svadimo, rečemo si ča si imamo reći i gremo naprid. Triba potrpit jedan drugega. Malo se srdimo jedan na drugega i vreda nan pasa, kaže nam Romana.

Skromni supružnici, od malo riječi, nisu nam znali reći spremu li im se za okruglu obljetnicu braka posebna fešta. Nadaju se da će im djeca spremiti neko iznenađenje. A najviše od svega očekuju da ih do onda posluži zdravlje.

DEVEDESETOGODIŠNJI: ANTONIJA KOŽLJAN, iz Rovinjskoga Sela udata u Kožljane, ima 91 lito

MOJE SU VESELJE 8 UNUKI I 12 PRAUNUKI

Svaki put iznova, u razgovoru sa starijim osobama Barbanštine, iznenadi me vitalnost i vedrina tih ljudi, usprkos tegobama i bolesti, a prije svega spremnost da ispričaju svoje životne priče. Jedna od onih, koja svim ovim karakteristikama iznenađuje, je 91-godišnja Antonija Kožljan iz Kožljani. Tečno, razumljivo i s ponekom zgodom, gospođa Antonija nas je provela kroz svoj životni put koji nije oduvijek bio niti sretan, niti lak. Rođena je 14. studenoga 1917., a u Kožljane je došla iz Rovinjskog Sela.

Kako se danas osjećate teta Antonija?

- Nisan dobro, jer san bolna, prekida me život. Razbila san ga prija dvajset lit kad san pala u svojen kortu. Da tega ni, bila bih kako divojčina. Ali, stešo se ne žalin i dobro san raspoložena.

Povidajte nan kako ste došli u Kožljane?

- Ja san došla u Kožljane iz Rovinjskoga Sela, kad san se uženila. Sve je počelo jenega lita, kada su ljudi iz ovih kraja došli u naše selo iskat ljudе za pomoć u žetvi. Nas deset žen i divojčin došlo

je na Barbanštinu delat 15 dan. Hodile smo od fameje do fameje i žeze. Ljudi su nas zvali, jer su delali i nisu rivali sve učinili u kampanji, pak njin je tribala pomoć. Bilo je to 1936., a ja san onda imala 19 lit. Došla san prvo jušto u ovu fameju. Jako san se zasviđala mojoj budućoj sekervi Jagi. Ona je želila da ja ustanem šnjon u hiži i da njoj pomoren sve ča rabi i da ne gren žeti. Tribala njoj je jena ženska ruka, jer je imala samo muške u fameji, muža i pet sini.

Koliko ste zaradili i ča ste si s tin kupili?

- Zaradila san oko 300 lir, i kupila san si ča su su kupovale i druge mlade, koju kotulu i pastole. Jedan parat šoldi dala san i svojen ocu ki je bija brižan bolan. S namom su u žetvi delale i moja sestra i nevista. Inače, u fameji smo bili dvi sestre i dva brata, a jedino san ja živa. Od mene je bija mlaji samo moj pokojni brat Sip.

Kako to da ste u Kožljani i ustali?

- U toj fameji san upoznala svoga

budućega muža Nikolu. Ja san onda imala mladića u Rovinjsken Selu i ni mi bilo na pameti da će se ja ovamo uženit. Njega nisan čuda vidila, jer je dela u kavi. Ali, kad je došlo vrime da se tornan doma, on mi je rekao da bi voljao da se skupimo. Kako mi se pjaža, ja san mu rekla da će. Takov je bija deština. Tornala san se u Rovinjsko Selo i on je šest mjeseci hodija poli mene. Uženili smo se na 7.02.1937. Pet je lit bija stariji od mene.

Kako van je izgleda početak bračka u Kožljanim?

- Došla san u veliku fameju i bila san prva nevista. U fameji su uz nas bili sekrv i sekrrva, stara baba i još četiri brata od moga muža. Svi smo se jako dobro slagali i hiža nan ni bila tisna. Danas ni više tako. Moji su me sekrv i sekrrva jako volili. Ali najgore se desilo kada je počeo rat. Muža su mi fašisti ubili 1943. Ima sprid hiže. Onda su naše curice bile još male. Marija je imala šest lit, Lidija četiri, Milka dva, a Ljubica 28 dan. To mi je bilo ništo najteže ča san morala preživit. Do uniput ni bilo lipljega života, a pokle samo žalost.

Pokle ste se priženili?

- Ja, nakon pet lit san se joped uženila i to za brata moga muža, za Liberata. Najviše su za to zasluzni moji sekrv i sekrrva, ki su me na to nagovarali. On je umra prija deset lit, a š njin iman šcer Nevenku i sina Ivana. Danas iman 8 unuki i 12 praunuki, ki su moja velika radost i veselje.

Kakov Van je bija život za rata i na selu? Ste bili kadi zaposlena?

- Jako san puno delala. Tendila san svo blago i kampanju sama. Sekrrva mi je bila bolna, a muški su bili u ratu ili na delu. Imali smo 30-40 ovac i četiri goveda. Sama san škicala, sumperala i orala brajde. Bila san zaposlena prija rata kako divojčina. Služila san po kampanji, a delala san i u "Mirni" niko vrime.

Kako van sada pasivaju dani?

- Svaki dan obavezno od početka do kraja pročitan "Glas Istre" i tako već lita i lita. Sad mi ga nose dica, a prije bi ga donesa pošter. Čitala san ga još kad je bija rat. Zuz njega san naučila i pisat po hrvacki. Prija san znala samo talijanski, aš san finila pet lit talijanske škole. Isto tako ne moren bez svoje televizije. Gledan sve serije i ni pjevača ni glumca kega ne znan.

"Glas Istre" je poklonio Antoniji Koželjan besplatnu pretplatu na "Glas Istre" do 100. rođendana. U njezino ime zahvaljujemo "Glasu Istre" na prekrasnoj gesti!

BARBANCI POVRATNICI: BRANKO ŠUGAR, 22 godine živio u Kraljevini Tonga u Polineziji; iz Sutivanca, preko Švedske, Australije, Fidžija, Samoe, Nove Kaledonije, Novoga Zelanda i Tonge, vratio se opet u Sutivanac; danas iz Sutivanca računalom prati proizvodnju vlastitog ruma KOZA na Tongi

IZ TONGE U SUTIVANAC

Avanturist u duši, ljubitelj egzotike, nepoznatog i uvijek u "muvingu". Tako se u kratko može opisati Branko Šugar iz Sutivanca koji nam je u svom domu nad Raškom dolinom ispričao svoju životnu priču. A ona je itekako zanimljiva, jer je Branko 22 godine svog života proveo u Kraljevini Tonga u Polineziji. Riječ je o nizu od 169 otoka u Pacifiku koji se nalaze jugozapadno od Samoe, a istočno od Fidžija, na trećini puta između Novog Zelanda i Havaja. Tamo se oženio za jednu Tongijanku i osnovao obitelj. U tom braku rodile su mu se tri kćerke i dva sina.

Kako ste završili na Tongu?

- Tamo san doša iz čiste zafrkanice. Nikad nisan mislja da će se zadržati, samo san stija vidit kako je tamo. U svit san krenuja iz Švedske, di san živija od djetinjstva sa svojim roditeljima. Mi smo tamo došli kada san ima devet let, ali Švedska mi se nikad ni sviđala. Tamo je previše hladno, dan i lito kratko traje, a zima je duga. Tamo san živija 12 let. Za Australiju sam krenuja 1984. godine. Prije dolaska na Tongu bija san u Australiji, na Fidžiju, Samoi, u Novoj Kaledoniji i na Novom Zelandu. Dok san bija na Fidžiju, poželjila

san pojt na neki otok u Polineziji. Taman mi je bilo ponestalo šoldi i mislila san da mi je to zadnje putovanje i da se moran tornati u Švedsku. Ima san samo za avionsku kartu za Tongu. Bila je to povratna karta koja mi je trajala 15 dan.

I kako je 15 dana završilo na 22 godine?

- Tu me je frmalo delo u jenen penzionu poli jene starije gospođe. Ja san dela sve ča je rabilo, a ona mi je za to dala smještaj i hranu. A nikad nisan bija previše sit. Znalo se desiti da bih za doručak griza mrkvu, a isto bi bilo i za večeru. Živija san od dana do dana. Ni bilo lako, ali sve san učinija samo da se ne moran tornat u Švedsku. Tu san dela tri miseca, a onda je ta žena umrla. Penzion su preuzeli neki njeni zrmani i odlučili su ga preuređiti, a mene su stirali ča. Joped san bija na početku, bez šoldi, hrane i postelje. Poša san iskat delo ili prijevoz na brodove, a onda su me uzeli niki ljudi da delan u građevini. Tako je bilo dok se na Tongi ni pojavila jena švedska firma ka je stila tamo doprit svoju pivovaru. Ja san za to čuja i javija san se. Bija san idealan za to delo, jer san već bija naučija njihov jezik i zna san švedski i engleski. Kako san već bija naša ženu, nisan više moga pensati samo na sebe, mora san se malo uozbiljlit.

Je li potom život na Tongi bio lakši?

- Dobija san hižu, službeni auto i dobru plaću za one prilike. Bilo je već pu-

no lakše. U toj san firmi usta 14 let. Usput san zarađiva vozeći turiste na krstarenje. Ali stija san biti neovisan od drugih, pa san tako 1997. pokrenuja svoje delo. Počea san proizvoditi svoj rum, a nazva san ga Koza. S tin se i dan danas bavin i to me još vajk veže za Tongu. Tamo iman svoje radnike koji prate proizvodnju, a ja odovuda posljen priko kompjutera. Zbog posla često i otpotujen nazad, to mi je dobra izlika kada je ode zima. Jako je teško podnosin.

Kako to, ipak ste nekad živjeli u Švedskoj, a Sutivanac Vam je rodno mjesto?

- Previše san se naviknuja na visoke temperature i ljetnu klimu, teško je odjedanput se naviknut na tako niske temperature. A i nikad nis volija zimu. Tamo smo svaki dan, bilo lito ili zima, bili u šlapami i kratkin brgešami. Morete zamisliti kako nan je sada kad se temperature kalaju spod deset stupnjevi.

Kako ste se navikli na život ovdje? Da li Vam nedostaje Tonga?

- Tamo mije bilo jako lipo, ali vajk san patija za doma. Sutivanac mi je ipak najdraže mesto na cilen svitu. Prija nego smo ovamo došli, prije dva leta, bili smo u Sutivancu u nekoliko navrata. I dici i ženi se ode jako svida. Ali, ogorčeni smo na nika stvari koje će se izgleda teško promjeniti. Najviše nas smeta ča jako teško morremo dobiti sve dokumente kako bimo tu mogli normalno živit i delat. Dica su naučila govoriti hrvatski i dobro se spora-

zumjevaju, ali problem je ča mi jena starija ščer nikako ne more dobiti sve dokumente da more počet delat, dok jena već dela u piceriji u Žminju. Čekanje u redovima na MUP-u je postalo previše zamorno, a nikad se niš ne riješi. Sve je ode nikako prekomplikirano. Mislili smo da čemo to rišit puno prije. Zato nismo ni sigurni ko čemo ode zavajk ustat. Žalosno je isto ča su moja dica na Tongi finila fakultet, a tu im te svjedodžbe nisu uopće priznate.

Rekli ste da ste prije Tonge obišli i neke druge egzotične i daleke zemlje. Kako ste ih doživjeli i koja je po Vama zemlja najljepša?

- U Australiji san stopira i živija i spa uz cestu u šatoru. Onda san doša u Melburn, poli jenega moga barbe, da mi najde delo i da si ča zaradin za poj dalje. Tu san dela u jenoj firmi na crno i to devet miseci. Ne moren reći da san u ten gradu osjetija da san u Australiji, kao da živiš u svaken drugen gradu. Zanimljivo je da se u jenen danu moru promijeniti četiri odjevne kombinacije koliko se mijenja vrime. Ali nis moga puno zdurat, jer je to bilo samo delo i doma. Tri miseca san bija i na Fidžiju. Tu san živija u jenen selu u džungli s domorocima koji su još prije sto lit bili ljudožderi. Tamo je život jako interesantan i jednostavan. Moran reć da je najlipša država za život Novi Zeland, ali, ipak, Sutivanac je meni najdraži.

GLAVANAC U ROVINJU: VIKO BUŽLETA iz Glavani, nekadašnji učitelj u Petehima i Barbanu, načelnik Štaba teritorijalne obrane Rovinj, sekretar za narodnu obranu Općine Rovinj, šef rovinjskog Odsjeka za opće inspekcijske poslove

UČITELJ U PETEHIMA I BARBANU

Rodom iz Glavani, sa stalnim prebivalištem u Rovinju. Nekadašnji učitelj u Petehima i Barbanu, potom šef vojnog odsjeka u Rovinju, a sada umirovljenik koji se rado sjeća svojih učiteljskih dana na Barbanštini. Riječ je o Viku Bužleti, rođenom 1941. godine u brojnoj obitelji s osam braće i četiri sestre. Osnovnu je školu pohađao u obližnjim Šajinima.

Sjećate li se svojih školskih dana u Šajinima? Kako je bilo tada u toj školi, imajući na umu stradanje ovog sela u Drugom svjetskom ratu koji je netom

bio završio?

- Osam sam razreda završio u toj školi. Tada su tamo nastavu pohađala djeca iz Šajini, Glavani, Bičići, Bulići i Pačići. Strašno je to što se dogodilo u Šajinima i nakon rata još su se dugo osjećale posljedice. Nije bilo razreda u kojem nisu bila djeca bez jednog ili oboje roditelja. Sjećam se da ih je u jednom razredu bilo čak dvanaestero.

Kako se nastavilo Vaše školovanje nakon osnovne škole?

- Nakon osnovne škole, otisao sam u petogodišnju učiteljsku školu u Puli. Nju sam završio školske 1963./64.

godine i odmah sam se zaposlio. Svoju prvu službu dobio sam u osnovnoj školi Petehi, gdje sam predavao razrednu nastavu. U tom područnom odjeljenju osnovne škole Barban radio sam šest mjeseci. Jako mi se sviđalo tamo raditi, ljudi su mi bili privrženi i jako su me voljeli. Sjećam se da su mještani, kada sam odlazio, organizirali prave demonstracije i nisu željeli da odem. Barba Miho Rojnić, sjećam se, bio je jako razočaran što odlazim i govorio je da su Petehi konačno dobili svog učitelja, nakon Austro-Ugarske, i da im ga škola sada oduzima. Ali, ja sam morao otići, jer sam u međuvremenu na Pedagoškoj aka-

demiji u Puli, uz rad, završio za nastavnika fizike i tehničkog odgoja. U Petehima je bilo lijepo, ali teško, jer nisam imao izravne veze s Pulom i Rovinjom, gdje sam se kasnije preselio i oženio. Učitelji nisu imali svoga stana, u školi smo spaval na željeznim krevetima, jeli smo gdje smo stigli. Mislim da su me ljudi tamo zavoljeli, jer sam im nakon nastave pomagao u kampanji i bio sam kao jedan od njih. Kad je bilo za raditi u brajdami, ja sam im uskočio u pomoć, kada je bilo za raditi oko kuće, ponovno sam im pomogao. Tako smo se zbljžili.

A služba u matičnoj osnovnoj školi u Barbanu?

- Tu je već bilo lakše, jer si bio više povezan s gradom. Međutim, vladalo je siromaštvo i bijeda. Tu sam radio godinu dana, pa sam otisao na odsluženje vojnog roka. Nakon odsluženja vojnog roka ponovno se vraćam u Barban i tu radim do 1969. Tadaje škola bila prepuna djeca, a tako je bilo i s okolnim školama

u Hrbokima, Grandićima, Petehima... Sada je nezamislivo da su djeca bila u paralelnim razredima, tako da smo imali po dva peta, šesta, sedma i osma razreda. Radilo se dvokratno. Ljudi su me i tu jako cijenili, pa su me čak izabrali da ih zastupam kao odbornik u Skupštini tadašnje Općine Labin, jer je Barban tada bio u sastavu te općine. Bio sam nastavnik i Vašem načelniku Denisu Kontošiću s kojim sam se nedavno sreo na proslavi godišnjice završetka osnovne škole. Lijepo je tako vidjeti sve te moje nekadašnje učenike koji su sada već noniči i nonice. Neke je teško i prepoznati.

Kako uspoređujete nekadašnju s današnjom školom u Barbanu? Koliko se toga po Vama promjenilo?

- Nekad je u svim selima, pa tako i mojim Galavnima, bilo jako puno djece. Danas to više nije slučaj. Nažalost, nisam bio u novoj školi koju svi hvale. Znam samo da prije nije bilo ni sportske

dvorane ni ničeg drugog, što se sada nudi učenicima, pa opet su svi, koji su završili barbansku školu, postali uspješni ljudi. Razlike su velike.

Bili ste dugo vremena i načelnik rovinjskog Štaba teritorijalne obrane?

- Početkom 1970. odlazim u Rovinj i nikad se kasnije više nisam bavio učiteljskim zvanjem. Naime, 1968. oženio sam se suprugom Domenicom i bilo mi je teško putovati svaki dan, s obzirom na to da se radilo u dvije smjene. Prilika za odlazak u Rovinj ukazala se kada je došlo do formiranja Štaba teritorijalne obrane u Rovinju. Javio sam se na natječaji i primljen sam u štab. Obnašao sam funkciju načelnika štaba od 1970. do 1985. godine. Potom sam po reizboru premješten na dužnost sekretara za narodnu obranu Općine Rovinj i tu sam bio do 1993. godine. U međuvremenu sam završio Studij političkih nauka u Zagrebu. Dolaskom nove države i nakon više stranačkih izbora, zatraženo je od mene da se priključim HDZ-u, ali ja to nisam htio. Stoga su me smijenili na toj dužnosti. Budući da je bilo osjetljivo razdoblje Domovinskog rata, kada se vršila mobilizacija, zadržali su me na mjestu zamjenika načelnika još neko vrijeme. Potom odlazim s tog mjeseta i do penzije 2003. godine zapošljavam se kao šef rovinjskog Odsjeka za opće inspekcijske poslove.

Kako ste proživjeli Domovinski rat s obzirom na to da ste bili na takvoj poziciji?

- Bilo je jako teško meni i mojoj obitelji, jer sam morao mobilizirati ljudе, a nitko nije htio u rat. Suosjećаš sa svima koji su dolazili tražiti pomoć, ali nažalost neke se stvari nisu mogle izbjеći. Ne bih volio da se to razdoblje u mom životu nikad ponovi. Vršila se mobilizacija snage i sredstava, formirao sam domobransku postrojbu koja je postala postrojba Zbora narodne garde, a potom bataljun 119. brigade Hrvatske vojske. Odlazio sam na ratište jednom do dvaput tjedno. Na zgarištu ratišta bilo je Bogu za plakati. Kad bih se iz Senja "digao" do Vratnika sve je bilo u redu, a nakon Vratnika tuga i žalost. Gospic i Otočac bili su jako pogodjeni ratom. Sve je bilo srušeno, spaljeno, duša te boli kada to vidiš. Naši su ljudi pomagali tamošnjim žiteljima koliko god su mogli. I danas održavamo s njima veze, redovito se međusobno posjećujemo.

SEOSKI TURIZAM: IRENE i OTTO SCHMIDT iz Njemačke, gosti obiteljskog domaćinstva Nenada Durasa iz Hrboki

ODMARANJE BEZ TURISTIČKE VREVE

Već dvije godine za redom Irene, Otto i njihova djeca Alexander i Ann-Katrin Schmidt provode svoj godišnji odmor u Hrbokima u obiteljskom domaćinstvu Nenada Durasa. Zadovoljne Nijemce iz okolice grada Fulda, iz savezne pokrajine Hessen, zatekli smo u poslijepodnevnom odmoru, na terasi, uz svoju mezimicu Neli.

- Ovo nam je druga godina da boravimo u Hrbokima, a u Istri smo prije bili samo u Umagu prije desetak godina. Tada smo shvatili kako je Istra lijepa i odlučili se vratiti. Ja sam inače u Istri bio još davne 1970. godine s bratom na kampiranju, pa sam znao kako je ovdje prekrasno. Ovo je za nas dobro odredište, jer je udaljeno tek tisuću kilometara, a vrijeme je stabilno. Hrboke smo kao odredište uzeli, jer su daleko od turističke vreve kakva primjerice vlada u Umagu, a opet je blizu more. Željeli smo neko mjesto gdje možemo provesti miran godišnji odmor sa svojom djecom. Pronašli smo ovaj apartman na internetu, a velika mu je prednost bila što smo sa sobom mogli povesti i psa. Željeli bismo se i sljedeće godine vratiti na isto mjesto, ali to ovisi o finansijskoj situaciji. Rado bismo i ove godine produžili godišnji odmor, jer tih petnaest dana jako brzo prođe, kazao nam je Otto.

S njime se složila i Irene koja kaže da iz ovog sela obilaze susjedna mjesta i ostale istarske gradove. Bili su tako u Puli, Rovinju, Labinu i Rapcu, a posebno ih je dojmio Rovinj. Ističu da se u njega lako zaljubiti zbog njegovih slikovitih uličica i romantične atmosfere. Pulom nisu baš bili oduševljeni, osim drevnom arenom. Za kupanje su odabrali obližnji Blaz, a kada se odluče izgubiti više vremena, produže i do Duge uvale. Slobodno vrijeme navečer, osim u apartmanu, iskoriste i za druženje s Hrbočanima. Iako na hrvatskom znaju izreći tek nekoliko riječi, jakose dobroslazu s mještanima,

Njemačka obitelj u Hrbokima

posebno kada su u pitanju boće.

Naime, Otto je već lani pokušao bočati, a ove mu se godine u tome pridružio i ostatak obitelji. Kaže da je to odlična razbibriga i idealno vrijeme za druženje s mještanima koji su uvijek susretljivi i gostoljubivi. Doduše, jezik je mala barijera preko koje prelaze sporazumijevanjem govorom tijela. Irene veli da su boće prije bile ekskluzivno muška zabava i da nije mogla odoljeti, a da se ne pridruži. U dvije godine sklopila su se i prijateljstva, tako da se redovito druže i sa susjedom Tonijem koji zna njemački. Spontano druženje događa se i s ostalim obiteljima koje dolaze na ljetovanje kod obitelji Duras.

Nisu izostavili ni pohvaliti svoje domaćine, za koje kažu da su više nego gostoljubivi. Uz apartman, pohvalili su se da im ova obitelj daje besplatno povrće i svježa jaja. Usto ih redovito počaste večerom prvog dana boravka, a gospođa Evelina skuha im i nešto iz naše domaće istarske

kuhinje. Posebno ih je privukla naša maneštra, a za fuže i njoke sa šugom rekli su samo da mogu polizati prste. Ne mogu se požaliti i na domaće vino za koje kažu da je jače nego njihovo u Njemačkoj, ali da im to prija.

- Nažalost, u Istru možemo doći samo tijekom srpnja, jer kod nas školska godina počinje već početkom kolovoza. Inače, bismo ljetovanje i produžili. Moram priznati da se ljetovanje u Hrvatskoj isplati, jer se jednako potroši i ako se odlučimo za provod godišnjeg odmora u svojoj zemlji. Kad je tamo loše vrijeme, djeca se moraju izvesti u neke od parkova za provod slobodnog vremena, a to sve košta. S druge strane, ovako ipak promjenimo okolinu i klimu i to nas posebno raduje. Nažalost, primjećujemo da je Hrvatska sve skuplja zemlja i da su se u odnosu na prošlu godinu povećale cijene hrane i benzina koje se sve više približuju cijenama u našoj zemlji, zaključio je Otto.

KVARANTA

Ovlašteni smo zastupnik

**ORIGINALNI
REZERVNI DIJELOVI**

Perkins
Motori

za Istarsku županiju.

DOSTAVA NA VAŠU
KUĆNU ADRESU

GENERALNI REMONT MOTORA!
POPUST ZA MEHANIČARE!

- Strojna obrada motora
- Rezervni dijelovi
- Akumulatori
- Ulja i maziva
- Filteri zraka, ulja, goriva, hidraulike
- Auto gume

Husqvarna

SAME

MASSEY FERGUSON

Mobil

ACME
motori

FERABOLI

SKF

SK

KOLBENSCHMIDT

Nadogradnja motora
na keramičku tehnologiju
CERAMIC POWER
LIQUID

VICTOR REINZ
SEALING PRODUCTS

vl. Mladen Trošt

Obrt za prijevoz tereta i iskop zemljišta
Obrt za popravak motornih vozila

TROŠT TRANSPORT

Mavrići 26, BARBAN * tel.: 098 226 030; tel./fax: 052 567 481

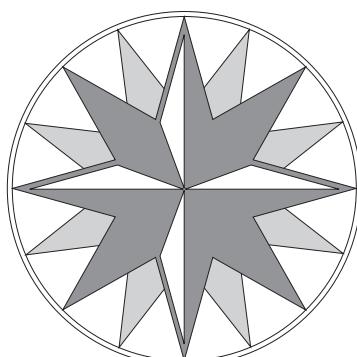

VETING d.o.o. Pula

GEODETSKO-KATASTARSKI POSLOVI

veting@pu.t-com.hr

Tino Verbanac, ovlašteni inženjer geodezije

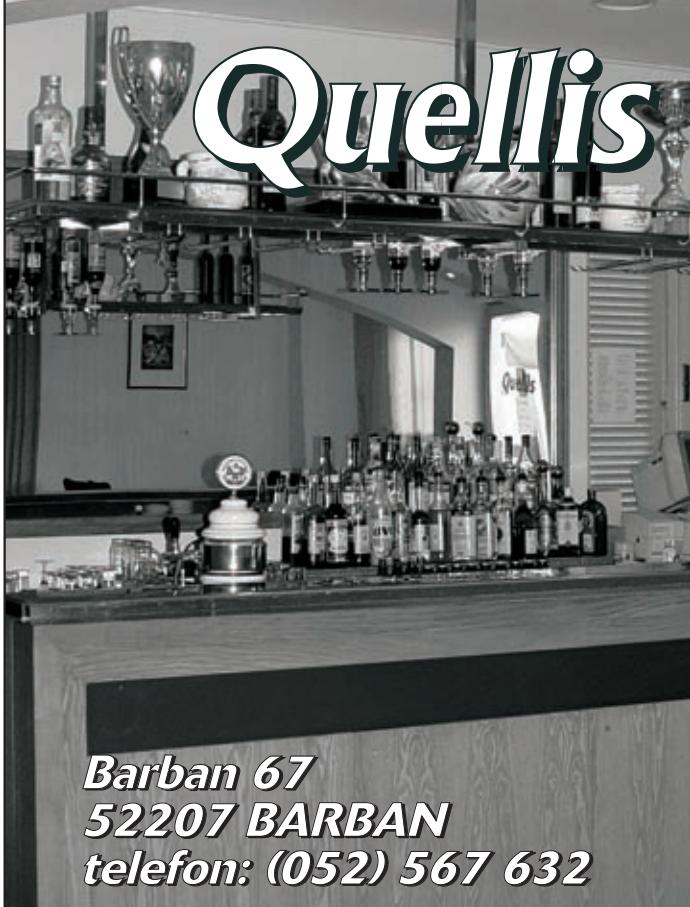

Vinogradska 30, 52100 Pula
tel.: 052 / 394 700, fax: 394 701

UGOSTITELJSKO - TRGOVAČKI OBRT

Quellis

**Barban 67
52207 BARBAN
telefon: (052) 567 632**

TRGOVAČKI OBRT

HRBOKI

TEL.: 580 604

4S

VODOTEHNAMONT

vl. ANTIĆ ENIO

Rebići 16

gsm: 098 290 543

**VODOINSTALACIJE I
CENTRALNO GRIJANJE**

lang
international
turistička agencija
travel agency

52100 PULA, Flanatička 11 * CROATIA (HR)

tel +385(0)52/ 212.926 * tel/fax 215.060

e-mail: lang-international@pu.htnet.hr

www.lang-international.com

ID cod: HR-AB-52-040051261

- OMLADINSKI TURIZAM -
- HOTELSKI SMJEŠTAJ -
- TURISTIČKA NASELJA -
- PRIVATNI SMJEŠTAJ -
- IZLETI -

**KOD NAS MOŽETE PRIJAVITI
VAŠE GOSTE**

AUTO BAGGIO

vl. Draženka Bariša
AUTOLIMARSKI I LAKIRERSKI
OBRT
TRGOVINA AUTODIJELOVIMA
ZA VLASTITE POTREBE
Rebići 11, 52207 BARBAN
tel./fax: 052580 420
gsm: 098 665 435
e-mail:
drazen.barisa@inet.hr

BIENAL
MARKET, Barban 1

- VIKEND AKCIJE -
- PLUS MARKET AKCIJE -
- PLAĆANJE UZ ODGODU -
- PLAĆANJE
KREDITNIM KARTICAMA -

Radno vrijeme: 7.30 - 20.00
tel.: 567 210

Fermal

Poduzeće za pogrebne usluge,
transport, trgovinu i cvjećarna d.o.o.
vl. Mladen i Nedeljka Filipović
Frkeči 48, Barban

tel./fax: 052/567-133, 567-477
gsm: 098 219-188,
gsm: 098 701-812
e-mail: fernal@inet.hr

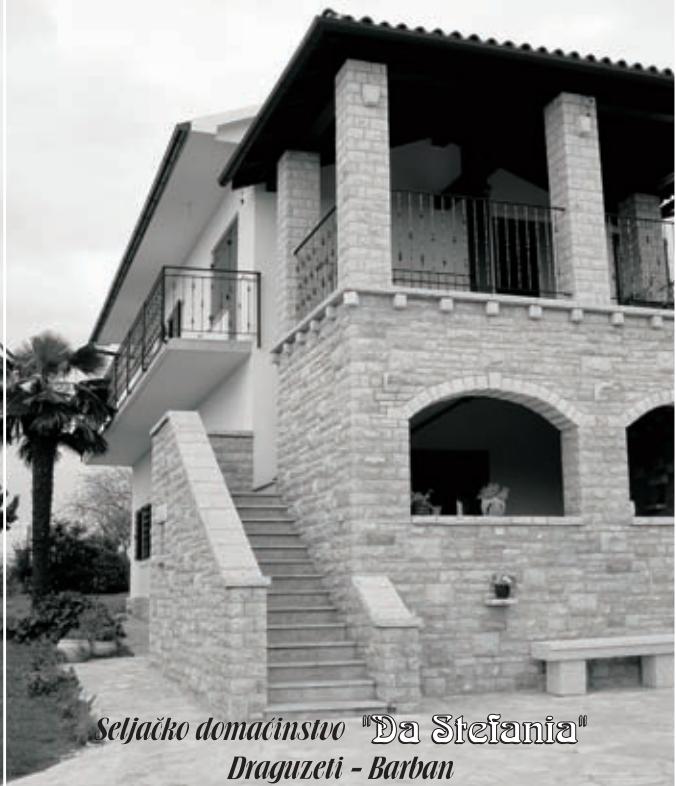
DURAVIT

export-import, trgovina
na veliko i malo d.o.o. Pula

52100 Pula, INDUSTRJSKA bb
fax: 052/535 013
tel.: 535 578, 534 907
e-mail: duravit-pula@duravit.hr

Da Štefania

Seljačko domaćinstvo "Da Štefania"
Draguzeti - Barban
Vi. Nadija Osip Mob.: 098 420 501

CLIMALUX

Nedešćina, Šumber 176;
Tel. 091 1 567 577, 091 1 865 767

• klimatizacija

• centralno grijanje

• solarno grijanje

• plinske instalacije

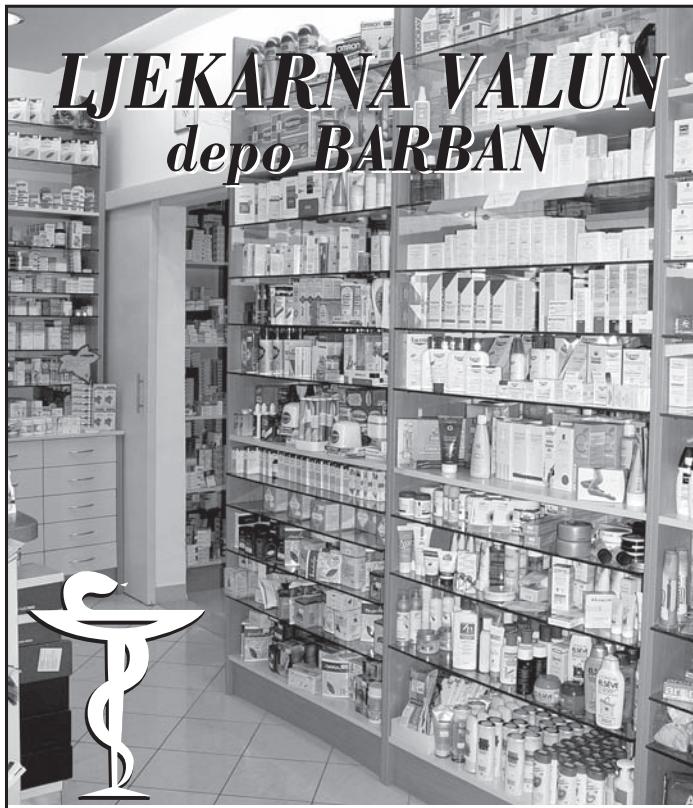
OPEL

- specijalizirani OPEL servis
- originalni OPEL rezervni dijelovi
- vučna služba 0 - 24
- autotransporti u zemlji i inozemstvu
- trgovina rezervnim dijelovima
- popravak traktora i poljoprivredne mehanizacije
- prodaja, montaža i balansiranje autoguma,
guma za traktore i poljoprivredne strojeve

AUTOSERVIS FILIPOVIĆ - BARBAN

telefon: 052/567 191; telefax: 052/567 782; gsm: 098 219 359, 098 512 7919

RADNO VRIJEME:

ponedjeljak, utorak srijeda: od 8 do 15 sati
četvrtak: od 13 do 20 sati, subota: od 8 do 12 sati
telefon: (052) 393 470

PV STUDIO d.o.o.

ZA PROJEKTIRANJE I INŽENJERING

Peresiji 14, SVETVINČENAT
tel.: 052 / 560 026

Vrši usluge:

projektiranja,
konzaltinga i
inženjeringa
za stambene i
poslovne zgrade

OKIĆ GRADNJA

- GRAĐENJE - PROJEKTIRANJE -

52220 LABIN, Kapelica 203
tel.: 052/878-276
gsm.: 098/738-925

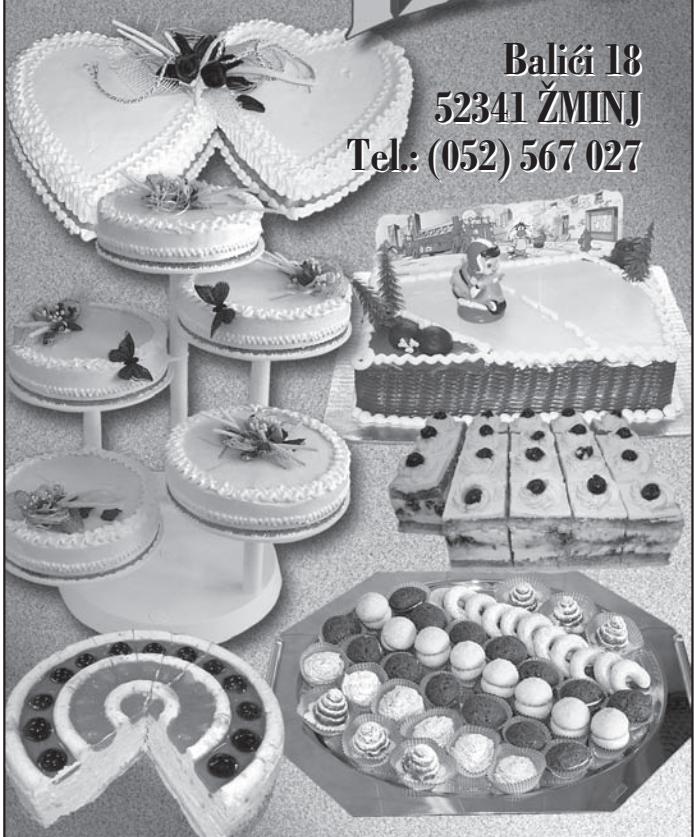
PROJEKTIRAMO OBJEKTE
SVE VRSTE GRADNJE
KROVOPOKRIVAČKI RADOVI
VRŠIMO NADZOR
NAD GRAĐEVINSKIM RADOVIMA
TRGOVINA GRAĐEVINSKIM MATERIJALOM

KOLAČI I TORTE
ZA SVE PRIGODE

Balići 18
52341 ŽMINJ
Tel.: (052) 567 027

VINTIJAN

d.o.o. Pula

PODUZEĆE ZA ELEKTROMONTAŽNE RADOVE I NISKOGRADNJU

Vintijan 26, 52100 Pula

telefon: 052/505 180, fax. 052/383196

e-mail: vintijan@pu.t-com.hr

Zanitel

d.o.o. Pula, Zagrebačka 35

**Poduzeće za građevinarstvo
i instalacijske radove**

Tel.: 052/541-255

Fax: 052/383-484

e-mail: zanitel@zanitel.hr

ŽELIZAR

ŽELIZAR - tvornica inox opreme

Želiski 1D - 52207 BARBAN

tel.: ++385(0)52 / 567 333, fax: ++385(0)52 / 567 273, gsm: ++385(0)98 224 404

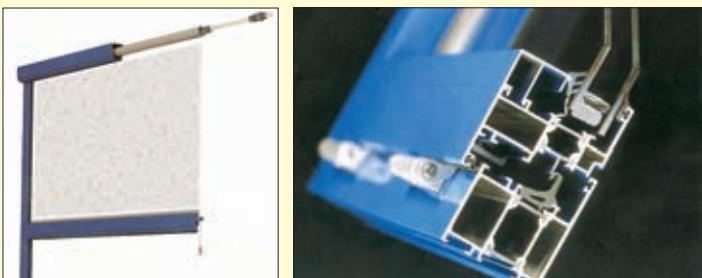
e-mail: zelizar@inet.hr

www.zelizar.hr

DE CONTE

POGON DUBROVA

**IZRADA I MONTAŽA PLASTIČNIH I ALUMINIJSKIH PROZORA,
VRATA, OTKLOPNO KLIZNIH STIJENA IZ VISOKO KVALITETNIH 6
KOMORNIH PROFILA SCHÜCO CT 70 CAVA**

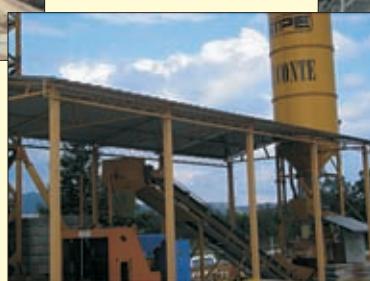
PVC STOLARIJA

Labin, Dubrova
Tel.: 052 851 707
Mob.: 091 1 853 222

BETONARA

Labin, Dubrova
Tel. 052 851 797
Mob. 091 1 853 202

Osim proizvodnje gotovog betona svih marki organizira se transport mikserima do mjesta ugradbe te po potrebi i ugradba betona mikser pumpama. Na betonari Dubrova organizirana je i proizvodnja betonske galeranije te betonskih prefabrikata (fert-gredice, betonski bloketi, tlakovci, ivičnjaci, betonski opločnjaci-ploče).